

fie+ssport

LEKEN & LEGENDES Van eerste rondje tot grote hoogtes op de fiets

En de winnaar is...
Clubshirt van het Jaar
2025 onthuld

Legende in de modder
Fietsen met Ceylin del
Carmen Alvarado

Legendarische tocht
Mountainbikemania
grootser dan ooit

SCHWALBE

THE NEW
ALBERT
UNLOCK THE TRAIL

Get there

www.schwalbe.com/nl/radialbanden-mtb

Dubbelkoppige adelaar

Tijdens de theatershow De Laatste Etappe in het Beatrixtheater kregen onze clubhelden het podium dat ze verdienen

Bram de Vrind, hoofdredacteur van Fietssport Magazine, introduceert het thema van elke editie.

@bdevrind@fietssport.nl
@defietsjournalist

Foto Ton van Til

Een bomvolle zaal in het Beatrix Theater, prominente gasten als Tom Dumoulin en commentator José De Cauwer en zo'n 40 clubhelden van verschillende verenigingen die glunderden van trots. Tijdens de theatershow De Laatste Etappe op 24 november in Utrecht, werd de winnaar van de verkiezing Clubshirt van het Jaar 2025 bekendgemaakt. De winnaars kregen een trofee uit handen van de leden van KEK Fietsclub die vorig jaar met de eer mochten strijken.

We organiseerden de verkiezing voor het tweede jaar. Ook dit keer waren we weer verrast door het grote aantal inzendingen (45!), de mooie designs én verhalen die erachter schuilgaan. Zoals het knalgele shirt met dubbelkoppige adelaar van WTC Naarden. Afkomstig van het wapen dat het vestingstadje ontleent aan de Duitse keizers van weleer. Een indrukwekkend gezicht! Of het shirt van TC Rijnmond dat verwijst naar het shirt van het Afghaanse damesteam, dat inmiddels is verboden door het regime in eigen land. Maar ook de winnaars van de verkiezing 2025 hebben een bijzonder verhaal. En dat tekende interviewer Merijn Heijne prachtig op. Het shirt vertelt een eigen verhaal over wind, horizon en wielrenners die niet snel opgeven, lees je in het interview vanaf pagina twaalf. Hebben we de spanning genoeg opgebouwd? Blader dan snel door naar het artikel.

De theatershow was gepland na het Nationaal Wielergala waarin de wielrenners van het jaar werden gehuldigd. Onze clubhelden krijgen daarmee het podium dat ze verdienen. We blijven erop hameren: de kartrekkers binnen clubs en trailcrews houden de Nederlandse fietssport overeind. Zonder hen geen mooie clubshirts, maar ook geen prachtig clubhuis zoals vrijwilligers Paul en Frans bij DTC voor elkaar boksten. Lees er alles over op pagina 50. En zonder vrijwilligers geen Mountainbikemania, de legendarische 'nightride' die de Tourbuffels jaarlijks organiseren. Lees en zie vanaf pagina 44 wat voor spektakel ze in Hellendoorn hebben neergezet!

Het thema van dit nummer is Leken & Legendes. We verkenden de legendarische MTB-route Schoorl voor je (pagina 58) en gingen fietsen met Ceylin del Carmen Alvarado, die van leek als meisje in de Rotterdamse polder naar crosslegende ging met een wereldtitel in de modder (pagina 32). Ruben van Reijmersdal ging op zijn eigen manier van leek naar legende, door vanuit het niets en met onze volledige support toe te trainen naar de loodzware toertocht Groesbeeks Gruwelijkste. Hoe hij het er vanaf bracht, lees je op pagina 52. Kortom: genoeg lees- en fietsinspiratie. Laat die mooie winterdagen maar komen! •

Bedankt partners en adverteerders

Bij Fietssport draait het niet alleen om dit leuke magazine of onze goede fietsverzekering. We strijden samen met 75.000 andere leden ook voor het openhouden van routes en het voortbestaan van toertochten. Er valt namelijk weinig te fietsen als er geen paden, tochten en fietsclubs zijn! We zouden deze strijd niet kunnen voeren zonder de steun van onze trouwe partners én adverteerders. Daarom bij deze: ontzettend bedankt! Dankzij jullie hulp komen we samen verder.

Lees meer op fietssport.nl/partners

In deze editie

Polderpracht - 12

Interview winnaar Clubshirt van het Jaar

Afwisseling houdt het leuk - 32

Fietsen met cross-legende Alvarado

Van leek naar legende - 52

Ruben volbracht Groesbeeks Gruwelijkste

Vliegen door de jungle - 16

Reportage lancering Giant Anthem in Taiwan

Circus op wielen - 44

Toertocht: Mountainbikemania

Schoorl 2.0 - 58

Route: legendarische duintraills

Fietsflits - 8

Fietsshop - 22

Gravel Code in de spotlights - 26

Achter de schermen bij het WK Gravel

Van God los - 31

Spot: de legende van het Solse Gat

Wereldveroveraar - 38

Op bezoek bij CloseTheGap

Wat gebeurt er met je vignetgeld? - 43

Column Petra Strijdhorst

Wielerverhaal:

De Roosterbocht - 48

'Hoe is het met m'n fiets?!', kraamde ik uit

'Slapeloze nachten?

Absoluut' - 50

Clubhelden boksen clubhuis voor elkaar

Wat wordt jouw uitdaging? - 57

Op fietsvakantie met Biketrips in 2026

Van autoband naar fietstas - 64

Inkijkje bij groene pionier Vaude

Afzien en moois zien - 68

Reisreportage Berguedà, Catalonië

Weekend lang huisarrest - 74

Column Bram Tankink

Kalender december 2025

t/m maart 2026 - 75

Ledenadministratie
NTFU Uniebureau
Postbus 326, 3900 AH Veenendaal
0318 581 300, info@ntfu.nl

Hoofd- en eindredactie
Bram de Vrind, bdevrind@fietssport.nl

Bladmanager
Erik Tolboom

Productie
NTFU
Postbus 326
3900 AH Veenendaal
0318 581 300

Advertenties en campagnes
Harry Brands, hbrands@ntfu.nl

Vormgeving
Morrow
Dirk van Eck, DvE Prepress en DTP

Coverfoto
Vincent Engel

Aan dit nummer werkten mee
Bram Berkien, Thomas Braun, Andre Deunhouwer, Maks Goeneveld, Merijn Heijne, Sander Kool, Ard Krikke, Yvonne Leyten, Jos Mans, Astrid Olde Olthuis, Erwin Reijneveld, Connie Sinteur, Hellen Slijpen, Merlijn Spenkelink, Ellen Stoffels, Petra Strijdhorst, Bram Tankink, Nas-Raddine Touhami, Gerrit Vermeulen, John de Vries.

Abonnementen
Inbegrepen bij het hoofdlijdmaatschap van de NTFU.
Losse abonnementen zijn af te sluiten via fietssport.nl

Copyright
Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook zonder voorafgaande toestemming van de redactie. De redactie werkt op basis van onafhankelijkheid van het hoofdbestuur en/of de NTFU. Slechts voorzover de artikelen door of namens het hoofdbestuur zijn ondertekend, vertegenwoordigt de inhoud ervan het standpunt van het hoofdbestuur.

Content
Persberichten zijn altijd welkom. Content voor Fietssport Magazine nummer 1 graag uiterlijk 30 januari 2026 aanleveren bij de redactie via redactie@fietssport.nl

Beeldmateriaal dient een resolutie te hebben van minimaal 300 dpi. Bestanden groter dan 5mb bij voorkeur verzenden via wettransfer.com

powered by
ntfu

Partner in Fietssport
 NEDERLANDSE LOTERIJ

Supplier

Wintergeluk

Het pad snijdt zich dwars door de verstilde heide op de Veluwe. Je snuift de frisse lucht op en blaast wolkjes in de lucht. Lijnen aan de horizon verraden glooiingen in het landschap. Een warme chocomel wacht bij de koffiestop als beloning. De winter is een heerlijk seizoen voor lange ritten in de natuur. Dus pak je mountainbike of gravelbike en ervaar dat wintergeluk!

Beeld Paul Masukowitz / Vaude

fietsflits

XXL-ROUTEPAAL Begrip kweken

Mountainbikers en wandelaars: geen gelukkig huwelijk, toch? Een enorm vooroordeel, concluderen wij na een experiment in de bossen bij Groesbeek. Want daar staat deze XXL-routepaal. Een enorme eyecatcher voor iedereen die daar langskomt. Via de paal worden wandelaars gevraagd aan de kant te gaan en mountainbikers verzocht om af te remmen. De paal staat er alweer een paar maanden en is bedoeld om meer begrip tussen wandelaars en fietsers te kweken. Wat blijkt: beide partijen doen echt hun best voor de ander. Waarom? Omdat we allemaal lekker buiten willen zijn!

[FIETSPORT.NL/EXPERIMENT](https://fietsport.nl/experiment)

SLIMSTE FIETSER Wat weet je over... wielrennen?

Brankele Frank is De Slimste Mens en won daarmee het 26ste seizoen van het populaire quizprogramma van de KRO-NCRV. Hebben de kilometers op de racefiets daaraan bijgedragen, willen wij natuurlijk weten. En heeft ze tussen de opnames door een rondje gereden tegen de zenuwen? Want Brankele is behalve neurobioloog, spreker en schrijver ook wielrenner. Ze rijdt bij Vrouwenwielrennen Amsterdam én de Stelvio is haar favoriete berg. Zo liet ze weten tijdens de halve finale van het tv-programma.

Foto: Stijn Groen

NK OV-FIETS KLIMMEN Blauw-gele rakker

In de categorie bijzondere fietskampioenschappen is er natuurlijk het NK Tegenwindfietsen. En de NTFU hield vroeger het NK Toerfietsen, waarbij een zo constant mogelijke snelheid moest worden aangehouden. Maar van het NK OV-fiets Klimmen hadden we nog nooit gehoord. Toch draait het al een aantal jaren mee, inclusief internationale en bont geklede deelnemers. Dit jaar werd op de flanken van de Gulbergen bij Eindhoven de eerste graveleditie verreden. Deze klim lijkt met 62 meter hoogte en gemiddeld 3,9 procent mee te vallen, maar vergis je niet. Op een OV-fiets met slechts één versnelling over de losliggende kiezels trappen, is geen eitje. Voorjaar 2026 maakt de organisatie bekend wanneer je weer met je blauw-gele rakker aan de start kunt staan.

VIDEO Dankzij jou!

Het jaar loopt langzaam op z'n einde. En we kunnen nu al zeggen: 2025 is een jaar vol impact! In vier video's zie je wat we voor de wielersport doen. En die successen zijn niet mogelijk zonder jullie: onze leden, partners, volgers en vrijwilligers. Jij maakt het verschil. Want fietsen is jouw passie. En door jouw lidmaatschap, deelname aan toertochten, likes, opmerkingen en gedeelde berichten kunnen wij ervoor zorgen dat je ervan kunt blijven genieten. Door het ondersteunen van toertochten en trailcrews, verbeteren van veiligheid bij fietsclubs en een goede verzekering voor als het toch misgaat.

[FIETSPORT.NL/BEDANKVIDEO](https://fietsport.nl/bedankvideo)

Scan mij!

90.531

Het totaal aantal toertocht
voorinschrijvingen
via fietsport.nl voor 2025

BACKSTAGE Mountainbikemania

Wat krijg je als een heel dorp samenwerkt om een mountainbike-evenement in het donker te organiseren? Juist: een magische mix van sport, show en saamhorigheid. Met 3000 deelnemers, nachtelijke trails en een decor vol acts en optredens was Hellendoorn tijdens Mountainbikemania in oktober een waar circus. Maar achter de schermen gebeurde minstens zoveel. Bij de inschrijftafels stonden NTFU-collega's Imco, Erwin, Bart en Jos paraat om alles soepel te laten verlopen. Want met slechts negentien mensen in de organisatie is elke helpende hand goud waard. Blader naar pagina 44 voor de terugblik Mountainbikemania.

GESPOT Shirt met alles erop en eraan

Oké, de winnaar van de Clubshirt van het Jaar verkiezing 2025 staat verderop in dit magazine. Maar wij vinden dit shirt ook zeker het vermelden waard. Dit shirt houdt je niet alleen warm, het bevat ook nog eens alles wat je nodig hebt voor een goede rit. Namelijk: een Mexicano voor de koolhydraten, Jägermeister om te hydrateren en een moersleutel voor als je fiets kapotgaat. Dit najaar gespot door collega Bart tijdens de Mergelheuvelland 2-daagse (MH2D) in Zuid-Limburg. De drager van het shirt zal vast de tijd van zijn leven hebben gehad!

WORKSHOPS Veilige en vette trails bouwen

Vrijwilligers van MTB-netwerken uit heel Nederland volgden dit najaar workshops als 'Dirt Jumps Maken' en 'Erosie & Displacement', georganiseerd door de NTFU. De deelnemers leerden van experts Patrick Jansen en Jimme de Haan bijvoorbeeld hoe je 'dirt jumps' veilig en professioneel aanlegt. Dit soort workshops zijn belangrijk omdat goed gebouwde trails zorgen voor méér rijplezier en minder risico's. Zo maken we samen mountainbiken leuker én veiliger!

JAMMERDEPAMMER Wielervrienden.nl stopt

Slecht nieuws voor al die fietsfanaten die zich ten doel hadden gesteld om door alle gemeenten van Nederland te fietsen: Wielervrienden.nl stopt. Via de website kun je bijhouden in hoeveel gemeenten in Nederland, België en Luxemburg je hebt gefietst. Voor degenen die hun bingokaart met gemeenten nog vol willen krijgen: je hebt nog tot en met 31 december om door de laatste gemeenten te fietsen. De website gaat 31 januari helemaal uit de lucht. Valt er een groot zwart gat voor je? Dan kun je nog altijd meedoen aan de Postcode Challenge, waarbij je de uitdaging aangaat om door alle postcodegebieden van Nederland en België te fietsen. Succes!

[POSTCODECHALLENGE.POSTNL.NL](https://www.postcodechallenge.nl)

De teller van hoofdredacteur Bram blijft steken op 319 gemeenten.

DE PEDALEURS Gezegende seizoensafsluiting

Als beoefenaar van de mooiste sport ter wereld ben je als wielrenner, mountainbiker of gravelfietser natuurlijk sowieso een gezegend mens. Maar de leden van TC De Pedaleurs in Malden zijn dat al helemaal. De club heeft zijn wegseizoen geheel in stijl afgesloten. Het seizoen stond bij de club in het teken van zondagse ritten naar kerken in de wijde omgeving van het Gelderse dorp. De slotrit leidde naar de Lambertuskerk in Beers. Daar werden zij toegesproken en ingezegend door de organisatie. In de kerk was er koffie met gebak en werd een presentatie gegeven door Bram Witvliet, die door alle plaatsen in Nederland heeft gefietst.

27

Het aantal tochten dat
de 'toertochtkampioen'
2025 reed
tot en met oktober

SOCIAL RIDE Fietsfeestje voor vrouwen

Steeds meer vrouwen wielrennen, mountainbiken of gravelbiken. En om dat te vieren, organiseren we voor het derde jaar op rij op Internationale Vrouwendag een social ride. Dit keer pakken we het nét even anders aan. We willen het met zoveel mogelijk clubs organiseren. Zodat er op 8 maart 2026 door het hele land social rides zijn waarbij vrouwen samen fietsen. Weten hoe je als vereniging meedoet? Meld je aan via estoffels@ntfu.nl en blijf automatisch op de hoogte.

Doe mee! ↗

NIEUW BIKEPARK Vijf kilometer speeltuin

Als mountainbiker kun je je hart ophalen op het nieuwe bikepark in Eersel. TWC De Contente bouwde ruim vijf kilometer aan speelse en uitdagende trails, met hoogteverschillen tot zes meter. Verwacht 'drop-offs', rotstuinen, 'skinnies', een 'whaletail' en een spectaculaire 'wallride'. Waarbij de wallride mede mogelijk gemaakt is door het NTFU Bosch eBike Systems Trailfund. Er ligt ook een breed gravelpad, perfect voor gravelbikers, handbikers en hardlopers. Voor degenen die een langer rondje willen fietsen, is het bikepark aangesloten op de bestaande blauwe mountainbikeroute rondom Eersel.

[FIETSPORT.NL/EERSEL](https://fietsport.nl/eersel)

Magie van de sport

Iedereen kent ze, de legendes van de koers. Denk aan Demi Vollering, Marianne Vos of Michael Boogerd. Nederlandse namen met glans en verhalen vol heroïek. Achter elk van deze legendes schuilde ooit een leek. Iemand die begon met trappen, ergens op een koude zondagochtend. Rondjes rijden zoals 'Boogie' dat deed in het Zuiderpark te Den Haag.

Dat er meer Nederlanders dan ooit deelnamen aan sportevenementen, zegt iets over onze honger naar beleving, ergens bij horen

In datzelfde Zuiderpark startte dit najaar de NIBC Tour of Holland. Zes dagen koers met daaromheen toertochten en 'side-events'. Tijdens deze vernieuwde ronde van Nederland ontstonden nieuwe legendes. Zoals Timo de Jong met een overwinning op de VAM-berg en Danny van Poppel die in de laatste meters de slotrit won. Prachtige beleving. Gezinnen langs de kant die aanmoedigen. Fietsers die tijdens de toertochten verhalen delen. Jong en oud voelden hier de magie van de sport.

Over beleving gesproken. Wat dacht je van duizend bikers die in het donker startten vanaf de Hofmansweide te Hellendoorn? Koplampen als vuurvliegjes door de bossen. Fietsen tot laat in de avond en daarna samen door naar het dorpsfeest met livemuziek in De Lantaarn. De naam alleen al; Mountainbikemania! Het evenement was dit jaar in recordtijd uitverkocht. Hier wordt fietsen gevierd met dezelfde passie die elke legende ooit voelde bij zijn eerste tocht.

Het Mulier Instituut liet zien dat in 2025 ruim 1,3 miljoen Nederlanders meededen aan een hardloop-, wandel- of fietsevenement. Meer dan ooit. Dat zegt iets over onze honger naar beleving, naar samen sporten en het gevoel ergens bij te horen. Tegelijk geeft een derde aan soms af te haken door de kosten. Zonde, want juist toertochten via een NTFU-vereniging zijn laagdrempelig en betaalbaar.

Dus als je deze winter je fiets poetst, denk dan aan de Tour of Holland of Mountainbikemania. Legendes ontstaan niet in Parijs of Milaan, maar op zo'n frisse ochtend waarop je samen met vrienden een NTFU-toertocht rijdt of een rondje fietst door bijvoorbeeld het Zuiderpark.

*Sander Kool, voorzitter NTFU-hoofdbestuur
skool@ntfu.nl*

Polderpracht

We hebben een winnaar! En niet zomaar eentje. De prestigieuze titel ‘Clubshirt van het Jaar’ mag vanaf nu een jaar lang vol trots worden gedragen door WV NOP: Wielervereniging Noordoostpolder uit Emmeloord. Een club die haar eigen omgeving van wolken, windmolens en polderdijken in warme kleuren gegoten om de schouders heeft.

Tekst Merijn Heijne **Beeld** Bram Berkien

Nederlandse wielerverenigingen zijn trots op hun clubkleuren. Dat bleek wederom tijdens de tweede NTFU-verkiezing van ‘Clubshirt van het Jaar’. 45 inzendingen uit het hele land vielen op de mat van het hoofdkantoor in Veenendaal. Meer dan zesduizend fietsliefhebbers brachten daarna hun stem uit op de genomineerde clubshirts. De vak- én publieksjury’s waren helder in hun keuze: de schoonheid van Flevoland komt duidelijk naar voren in het shirt van de jonge, enthousiaste wielervereniging NOP. Een nieuwe club met een roemrucht verleden in de Noordoostpolder.

“We zijn altijd al een club van de polder geweest”, zegt Gerard Top. Hij is secretaris, aanjager en, eerlijk is eerlijk, een tikkeltje eigenwijs - precies wat de Noordoostpolder zo kenmerkt. “Twintig jaar geleden fietste ik m’n rondjes met enkele wielrenners uit de buurt. Zoals het dan kan gaan, we waren gek van fietsen en begonnen onze eigen club. In 2007 werd onze voorganger FTC Marknesse officieel opgericht. Dankzij de fietsavonden, weekendtochten en integratie van RTC De Pionier hadden we in een jaar tijd al zo’n 100 leden. Rond 2015 waren we dankzij onze tijdritten, tulpenronden en toertochten in binnen- en buitenland doorgroeid naar 250 leden.”

Verslavend leuk

In de coronaperiode liep het aantal leden begin 2022 echter terug tot ongeveer 90, mede door het wegvallen van de jeugdafdeling. Na deze uitdagende periode nam een nieuw bestuur eind 2024 het stuur weer stevig in handen. En zoals het vaker gaat met Gerard: als hij echt iets wil, dan gebeurt het ook. Dus kwam er ook een nieuwe naam: Wielervereniging Noordoostpolder. WV NOP, aangenaam.

“De Noordoostpolder is gemaakt om te fietsen”, zegt Gerard. “Er is hier volop ruimte, rust en frisse lucht. Toch zie je vaak dat fietsers uit andere delen van het land onze bijzondere provincie nog negeren. Onterecht, ze weten niet wat ze missen. Het is prachtig om met een groepje renners over de polderwegen te fietsen. Kilometerslang zonder verkeerslichten, dat kan bijna nergens anders. Ook maken we graag uitstapjes van ons eigen nieuwe land naar het oude land, zoals we dat hier noemen. Naar Friesland, de VAM-berg in Drenthe of op ons vaste rondje Elburg. Die afwisseling is geweldig.”

“In het voorjaar fiets ik graag in de polder”, vertelt ontwerper en clublid Joke Scholtalbers. “Wanneer de tulpenvelden in

‘We vonden het meteen een gaaf wielershirt. Klaar. Soms moet je een beetje eigenwijs zijn en durven kiezen’

bloei staan, is het hier zo mooi. En als ik zin heb in wat meer slingerweggetjes of beschutting, fiets ik richting de Weerribben. Ook daar ben ik zo, dat vind ik heerlijk. Als kind was ik niet zo sportief, ik zat veel liever met een boek op de bank. Pas jaren later ontdekte ik dankzij mijn man de liefde voor de fietssport. Nu is fietsen voor mij een mix van sporten, het bos in en ontspanning. Een soort yoga, maar dan op twee wielen. Ik vind het verslavend leuk.”

Polder als podium

Joke vond alleen een nieuwe naam niet genoeg voor de club. Van haar moesten het logo en shirt ook nodig worden opgefrist. “En als je wat zegt, dan moet je het gaan doen. Dus heb ik een aantal voorstellen gemaakt voor een nieuw shirt. Daar heb ik veel reacties op gekregen van andere clubleden. Heel waardevol, maar ik wilde voorkomen dat we een – slecht woordgrapje – te uitgepolderd shirt zouden krijgen. Ik ben er toen nog één keer goed voor gaan zitten. Daar kwam tot mijn eigen

verrassing een heel nieuw voorstel uit. Nou, dat moest het worden.”

Samen met voorzitter Gert Elschot was Gerard direct enthousiast over het laatste voorstel van Joke. Lachend vertelt hij: “We vonden het meteen een gaaf wielershirt. Klaar. We zijn een club van doeners en vergaderen niet eindeloos over een kleur extra of streepje minder - we gaan liever lekker fietsen. Soms moet je een beetje eigenwijs zijn en durven kiezen. Als je iedereen tevreden wilt houden, gebeurt er niks. Dus we pakten door en binnen een paar dagen hadden we al een pasavond voor onze leden vanuit Bioracer. Het nieuwe shirt was precies wat we zochten: krachtig en herkenbaar.”

Die stelligheid bleek goud waard. Tijdens de verkiezing scoorde WV NOP hoog bij zowel het publiek als de vakjury. En terecht: het shirt is hét symbool van deze nog jonge club: open, eigennuttig, vaak met de wind in de rug en soms vol tegen. “Flevoland is veertig jaar jong”, zegt Joke. “Met WV NOP willen we de trots op dit deel van onze provincie uitdragen. Net als de club is dit shirt echt gemaakt in de Noordoostpolder: met een flinke scheut pioniersgeest, gevormd door water, wind en een portie koppigheid. Ontworpen voor fietsers die samen tegen de elementen in trappen – en daar stiekem nog van genieten ook.”

Trotse toekomst

Het winnende shirt van WV NOP bewijst dat opvallende vormgeving niet draait

om glimmende logo's of hippe trends, maar vooral om een heldere identiteit. Het shirt vertelt een eigen verhaal over wind, horizon en wielrenners die niet snel opgeven. Zoals de jury het samenvatte: “Het ontwerp van WV NOP straalt warmte en kracht uit. Je ziet er de lucht in, de wind, de fietsers, het land. Het is een ode aan Flevoland - en aan de liefde voor de fiets.”

Oude clubleden pakken hun fiets weer uit de schuur, nieuwe leden sluiten zich aan en de jonge club wordt zelfs al herkend aan het shirt. Of ze nu door Ens, Kraggenburg, Creil of Emmeloord rijden – als je WV NOP langs ziet flitsen, valt het meteen op: dit is de polder op wielen. Het nieuwe shirt blijkt niet alleen een blikvanger, het nodigt ook uit om een praatje te maken tijdens toertochten. Joke: “Hé, dat is het shirt uit Flevoland, hoor je dan. Missie geslaagd!”

“Met al onze leden werken we aan een club die de hele Noordoostpolder verbindt”, zegt Gerard tot slot. “We zijn trots op onze geschiedenis als FTC Marknesse én de toekomst als WV NOP. Het was al best spannend om genomineerd te zijn met ons shirt. En toen kregen we ook nog het fantastische telefoontje dat we gewonnen hadden. Het gebeurt me niet vaak, maar ik was er echt even stil van.”

De Noordoostpolder is geen plek voor wie bang is voor tegenwind. Wie hier fietst, weet dat de wegen strak zijn, de horizon eindeloos en het licht... ja, het licht bijna schilderachtig. En wie écht goed kijkt, ziet dat het landschap leeft. En precies dat straalt het shirt van WV NOP uit. Gefeliciteerd! •

Over de auteur

Merijn Heijne is auteur en routemaker. Altijd op zoek naar onbekende padjes. In Nederland en ver daarbuiten. Won ook diverse fotografieprijsjes. Mag wat vaker z'n fietsen schoonmaken.

Over de fotograaf

Bram Berkien is fotograaf, onder andere voor Team Visma | Lease a Bike, PSV en NN. Haalt ongezonder veel plezier uit binnen trainen om buiten lange tochten te kunnen fietsen.

Meer weten?

Wil jij ook fietsen in het mooiste clubshirt van Nederland? Maak dan nader kennis met WV NOP op www.wvnop.nl

Vliegen door de jungle

Tekst Erwin Reijneveld Beeld Sterling Lorence

De ananas-cake hap ik gulzig weg. Achter het tropische groen zie ik een miljoenenstad tegen machtige bergen liggen. Zweetdruppels vermengen met het rode stof op de fonkelnieuwe mountainbike onder mij. Na een ferme slok plaats ik de bidon terug en schiet weer in gang voor de volgende testronde. Tijdens deze exclusieve launch stelt Giant de nieuwste Anthem voor aan de wereld in het land waar deze fiets tot leven komt. Namens Fietssport ben ik bij Giant thuis op bezoek, in het verre Taiwan.

We beginnen de launch in het futuristische hoofdkantoor, waar de Taiwanese Giant-medewerkers massaal en met trots het internationale gezelschap opwachten. Morgen zullen we een zeldzame rondleiding door de fabriek krijgen (te lezen in een volgende editie van Fietssport Magazine). Vandaag horen we over, en voelen we aan, de nieuwe Anthem.

Die Anthem zingt al twintig jaar rond bij Giant, in de cross country

mountainbikesport waar de competitie heviger is dan ooit. Zelfs ons wonderkind Mathieu van der Poel wint niet zomaar even in deze discipline. Ook Giant wil er de beste in zijn.

We staan naast de nieuwe bikes als Joe Staub, de geestelijk vader van deze Anthem, mij vertelt over de gedrevenheid de snelste mountainbike te ontwikkelen. Hoe ook het inzicht van de atleet hiervoor gebruikt wordt. “Maakt

dit Alan sneller?”, is de keiharde vraag bij iedere ontwerpbeslissing. Volgens Giants eigen tests is deze fiets sneller dan welk concurrerend merk dan ook. Het is ook lekker lullen met de regerend wereldkampioen aan Joe's zij. Want die Alan is Alan Hatherly, die met twee wereldtitels een eerste voet op de legende-ladder heeft staan. Al is het nog een lange ladder, met de Zwitser Nino Schurter (alleen al tien wereldtitels) hoog bovenaan.

Isoleren

Als je de oude Anthem en de nieuwe naast elkaar zet, valt onmiddellijk op hoe de lay-out van de achtervering is veranderd. De schokdemper staat niet meer in contact met de zitbuis, een serieus verschil. Het is een technisch verhaal, maar komt erop neer dat de achtervering wordt geïsoleerd van het frame en zo een gecontroleerde weerstand geeft. Terwijl andere fietsen door ongecontroleerde deformatie (vervorming) in het frame de schokdemper eigenlijk juist tegenwerken. Flexpoint Pro heet dit systeem en zorgt ervoor dat de rijder stiller op de fiets blijft zitten. Terwijl de banden contact houden met de hobbelige ondergrond bouwt er geen 'springkracht' op.

Carbonkunst

Deze fiets is lichter, stijver en sneller. Uiteraard, waarom zou je hem anders introduceren? Giants eigen snelheidsduivel op asfalt (TCR) leidde de onverharde weg. Volgens hen essentiële wijsheid om tot dit Advanced SL frame te komen.

De mal waarin een carbonbuis wordt gevormd, bepaalt de buitenkant. Met een nieuwe techniek beheersen ze nu ook de vorm van de binnenkant. Door deze techniek blijft er minder 'vuil' carbon achter in het frame, en kunnen ze de schokdemper semi-geïntegreerd in het frame plaatsen. De driehoek tussen balhoofd, trapas en zadelpen is voor het eerst uit één stuk. De geometrie van dit alles wijkt niet significant af van het moderne gemeengoed.

Giant wil zoveel mogelijk fietsonderdelen zelf beheersen in ontwerp en productie. Stuur en stuurpen met weggewerkte kabels, vormen een strakke cockpit. De dropper post is voorspelbaarder en betrouwbaarder door de mechanische bediening (keuze uit 110 of 140 millimeter veerweg).

Een open veld is omgetoverd tot pitstraat. Een rits Giant Anthems blinkt in de zon

Into the jungle

Van het huis van Giant naar het thuis van de mountainbike. Midden in de stad Taichung lopen we een jungle in. Hier liggen twee uitdagende parcoursen klaar voor het testgedeelte van de launch. Een open veld is omgetoverd tot pitstraat. Een rits Anthems blinkt in de zon. Ik pak de mijne uit het rek en word bediend door twee mecaniciens. De fiets vormt zich naar hun adviezen en mijn wensen.

Nieuwsgierigheid gaat plaatsmaken voor ervaring wanneer we op de trails afrijden. Collega's uit cross country-landen als Spanje maken behendig tempo op de plotselinge en lastige klimmetjes. Ik moet al mijn Heuvelrug-vaardigheden aanspreken om bij te blijven.

Ik ben hier om de Anthem te leren kennen, toch laat ik mij even kennen. De trails bevatten een paar spannende passages

Over de schrijver

De techniek van, het reizen met en beleven op de fiets heeft voor Erwin Reijneveld een onuitputtelijke aantrekkingskracht. Omkaderd door de 50 'Mountain High' bergen die hij wil beklimmen voordat hij evenveel kaarsjes uitblaast.

Vernuftige wielen

Behoorlijk wat vernuft zit in de XCR wielen verscholen. De verbinding tussen de hub en ratchet ringen staat in een hoek van tien graden waar nul gangbaar is. Deze subtiele hoek zorgt voor minder slijtage. De ratchet zelf heeft maar liefst 120 fijne tandjes. Deze twee innovaties zorgen voor een krachtig en razendsnelle aangrijping bij het zetten van kracht. De wielen konden nog lichter, maar duurzaamheid weegt zwaar voor de ontwerpers. Evengoed zijn ze lichter en stijver dan de vorige en vele anderen.

die ik liever eerst lees voor er de hoofdrol op te spelen. Het groepje om mij heen doet hetzelfde. Zelfs 's werelds enige rechtmatige drager van de regenboogtrui kijkt even bedachtzaam de diepte in. Komt opnieuw aanrijden en stort zich soepel naar beneden, en laat ons als leken achter. Punt gemaakt, ik neem de 'chicken run'.

Bamboemuren

De exotische vlinders en vogelgeluiden, planten met megabladeren en immense muren van bamboe proberen mijn blik van het pad te leiden. Onhandig want het ruige terrein vraagt aandacht. Toch kan ik ronde na ronde meer overlaten

aan de fiets. "Vertrouw me maar", lijkt hij te zeggen. Het vertrouwen komt er, steeds sneller vlieg ik door de jungle. Op hoge snelheid krijgt de Anthem smerige klappen te verduren, terwijl ik gewoon kan blijven zitten en zelfs kan blijven trappen. Het fascinerend geavanceerde Flight Attendant van SRAM (automatisch veringsysteem) werkt ook lekker mee. De fiets vreet stoïcijns alles wat ik naar de bek gooi.

In de pitstraat is het tijd voor nog een oefje. De flip chip! Met een inbussleutel 'flip' je de hoek van de zit- en bovenbuis een halve graad, waardoor de fiets subtiel minder agressief is. Ik kan het merken, maar moet er wel goed voor opletten. Niet opletten levert overigens ook iets op. Als na een bocht plots een felle klim aandient, en rap gangmaken uit stilstand vereist is, merk ik hoe snel de 120 tandjes aangrijpen.

Wilde snelheid

Ditmaal verlaat ik op de 'X' de pitstraat. Waar het vlaggenschip puur is gericht op racen, is deze X er voor de trailrijder op zoek naar 'wild speed' zonder finish. Voor eindeloos plezier en snelheid op de trails. Hetzelfde frame, maar met een langere veerweg (130 millimeter) en een intern opbergvakje voor gereedschap. Plus een schokdemper, waarvoor Giant zelf een grotere aircan bedacht en door Fox liet maken. Dezelfde trails als hiervoor voelen onmiskenbaar soepeler aan op deze X. Iets te soepel voor mij, ik mis het gevoel met de ondergrond, maar dit zal sommige rijders zeker aanspreken.

Conclusie

De Flexpoint Pro maakt indruk, in combinatie met SRAMs Flight Attendant kan je simpelweg stoppen met denken en blijven rammen. Wat je ook tegenkomt. Ook de

Exotische vlinders en vogelgeluiden, planten met megabladeren en immense muren van bamboe proberen mijn blik van het pad te leiden

kneiter strakke XCR wielen imponeren en weten raad met explosieve kracht.

Met deze klepper van een mountainbike zal het in Nederland misschien voelen alsof je Mbappé in de Eredivisie laat

voetballen. Een surplus aan talent wat je niet meteen nodig hebt. Maar zodra je internationaal op uitdagend terrein speelt kan je je geluk niet op en zal de ster stralen. Blijf je in Nederland, dan zal je harder dan ooit door het bos vliegen.

Zulke sterren kosten geld, 12.499 euro in het geval van deze Anthem Advanced SL SE. Maar tot aan de goedkoopste uitvoering (4.499 euro) blijft het frame dezelfde hoogwaardige Advanced SL. En dat zien we vaak anders. ●

Prijs: vanaf 4.499 euro.
giant-bicycles.com

Pluspunten

- + Flexpoint Pro overtuigt
- + Geweldige XCR wielen
- + Alle uitvoeringen hetzelfde frame
- ± Soepelheid Anthem X is kwestie van voorkeur

Minpunten

- Mijn 175 millimeter crank raakte herhaaldelijk de grond
- Handvat Anthem X voelt grof
- Prijs voor de 'happy few'

fietsshop

SCHWALBE Stuiven over het strand

Strandrijden is een vak apart en Schwalbe heeft er dan ook een aparte band voor ontworpen. De G-One Speed Pro is 60 millimeter breed en heeft een (relatief) glad profiel zodat je band zich als een vlijmscherp mes door het zand snijdt. Je kunt hem rijden met zeer lage bandenspanning en hij is ook nog snel op asfalt, volgens de fabrikant. Ivar Slik kan het weten. De Noord-Hollander won het NK en EK strandraces en heeft een passie voor stuiven over het strand. We vroegen hem naar zijn ervaringen met de band en naar de kunst van het strandrijden. Lees het via [FIETSPORT.NL/IVARSLIK](https://fietsport.nl/ivarslik) of scan de QR code.

€68,90

EKOI In de handjes wrijven

Als je deze winter heerlijk in de buitenlucht wilt doortrappen - en dat wil je - kun je volgens Ekoï met deze handschoenen in je handjes wrijven. Winterhandschoenen zijn vaak lomp of stug, maar deze High Elastic Neoprene handschoenen laten zien dat het ook anders kan. De dunne, flexibele handschoenen voelen als een tweede huid en zijn speciaal gemaakt voor ritten tussen nul en acht graden. Het elastische neopreen houdt de lichaamswarmte vast en isoleert tegen de kou, terwijl de hydrofobe buitenlaag, motregen moeiteloos van je handen laat glijden. Bedoeld voor iedereen die in de winter gewoon blijft doortrappen, maar geen zin heeft in ijskoude klauwen of logge wanten. [EKOI.COM](https://ekoï.com)

€70,57

ASS SAVERS Moddervanger

De vernieuwde Ass Savers Win Wing MTB is een minimalistisch spatbord met maximale impact. Hij weegt slechts 114 gram, maar dankzij het slimme ontwerp met verstelbare 'wishbone' en strak blad vangt hij modder op, voordat die je rug bereikt. Hij past op banden tot 3.0 inch en wielen van 26 tot 29 inch en je monteert 'm in een handomdraai met rubber straps - zonder gereedschap. Ideaal voor fietsen met dropper of weinig ruimte rondom de band. De Win Wing volgt het 'Tangential Coverage'-principe: alleen afdekken waar het écht telt. Verkrijgbaar in meerdere designs. [ASS-SAVERS.COM](https://ass-savers.com)

€33,-

TREK Extra ondersteuning

Als je graag pittige MTB-parcoursen zoals Amerongen of Groesbeek rijdt, maar net wat extra ondersteuning wilt, is deze Trek Fuel+ MX e-MTB wellicht iets voor jou. De Fuel+ is een medium-ondersteuning e-MTB die wat extra's geeft, zonder in te boeten aan het echte, pure MTB-gevoel, aldus de Amerikaanse fabrikant. Onze tester Astrid Olde Olthuis vogelde uit of dit marketingpraat of werkelijkheid is. De versie waarop zij reed is uitgerust met een carbon frame, Fox Factory veringspakket, TQ HPR60 motor en draadloze Shimano XT Di2 aandrijving. Prijs van de testfiets is 8.999 euro. Verkrijgbaar vanaf 4.999 euro. [FIETSSPORT.NL/TREKFUEL](https://fietssport.nl/trekfuel)

Vanaf €4.999,-

Lees de review!

€130,-

VAUDE MTB-rugzak van plastic flessen

Deze mountainbikerugzak doet eigenlijk alles wat een goede mountainbikerugzak moet doen. Hij ventileert goed op de rug, is op allerlei manieren verstelbaar en heeft handige vakken voor je gereedschap, reserveband, pompje en waterzak. Tot de uitrusting behoren ook een helmhouder, achterlichthouder, reflecterende elementen en geïntegreerde regenhoes. Maar wat 'm echt speciaal maakt, is het gebruik van duurzame materialen. Het hoogwaardige polyester van de rugzak is gemaakt van gerecyclede PET-flessen. Dat bespaart tot 50 procent energie en CO₂-uitstoot bij de productie. De rugzak is waterafstotend, maar wel op een groene manier: de Eco Finish heeft een milieuvriendelijke water- en vuilafstotende afwerking. Ard van Fietssport testte hem tijdens zijn winterse MTB-ritten. Kijk voor de review op [FIETSSPORT.NL/VAUDERUGZAK](https://fietssport.nl/vauderugzak) of scan de QR Code.

BOEK Bunny hoppen kun je leren

Hoe kies de je ideale lijn in een bocht en hoe maak je een goede sprong of een 'bunny hop'? Beter mountainbiken leer je niet alleen in het veld, maar ook onder de leeslamp, aldus de auteur van Bike Skills - Mountainbike Rijtechnieken van Basics tot Masterclass. In de vijfde, herziene uitgave van dit boek legt Michel Romen, tevens freelancer voor Fietssport Magazine, je haarfijn uit hoe je rijvaardigheden op de MTB ontwikkelt. Daarbij wordt geen enkel onderwerp overgeslagen: de materiaalkeuze, evenwichtsoefeningen, maar ook het nemen van haarspeldbochten en verschillende sprongtechnieken worden behandeld. In deze jongste editie vind je nieuwe inzichten, nieuwe foto's en links naar aanvullende online content. Met 224 bladzijden een mooi pakje voor onder de kerstboom!

[BIKESKILLS.NL](https://bikeskills.nl)

€29,95

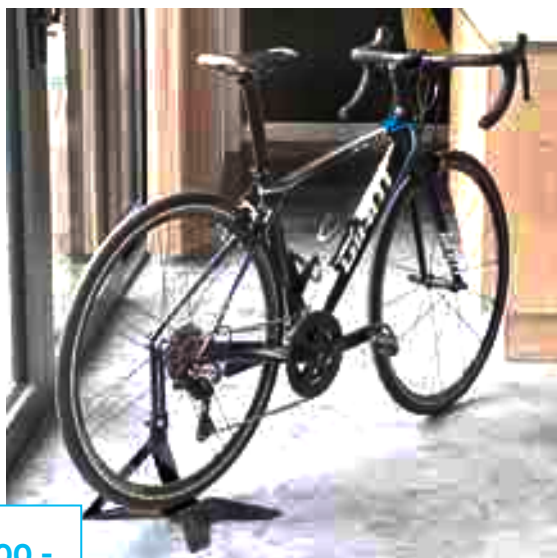
Ben je een 'leek' in de fietsport? Dan hebben we drie producten om je op weg te helpen.

KLEDING Gesoigneerd op pad

Als beginnende fietser moet je er toch echt aan geloven: je hijst jezelf misschien wel voor het eerst in lycra! En als je dan toch een hele kledingset moet kopen, kun je dat maar beter goed en voordelig doen. De kleding van Fietssport is precies dat. Een hoogwaardige broek met geavanceerde zeem van Bioracer. Een shirt met naadloze mouwen dat goed aansluit, maar niet overdreven 'aero' zit, van hetzelfde merk. De set kost voor Fietssport-leden nog geen 100 euro. Andere optie: word lid van een club, dan kun je ook voordelige clubkleding bestellen! [FIETSSPORT.NL/KLEDING](https://fietssport.nl/kleding)

€100,-

€800,-

MARKTPLAATS Tweedehands raspaardje

Wil je als 'leek' eens kijken of de wielersport wat voor jou is, maar wil of kun je niet al te veel voor een fiets uitgeven? Dan raden we je van harte aan: shop een tweedehands fiets via online platforms als Marktplaats of je lokale fietsenhandel! Voor een (relatief) zacht prijsje heb je namelijk een prima raspaardje. Neem de Giant TCR Advanced (2015) van hoofdredacteur Bram. Een licht carbon frame, goede aluminium wielen en een degelijke Shimano 105 groepset. Gewicht: slechts zeven kilo schoon aan de haak! Tip: als je gaat kijken voor een tweedehands fiets, neem je ervaren fietsmaatje mee, voor een kritische blik! PS: de fiets van Bram is inmiddels verkocht. [MARKTPLAATS.NL](https://marktplaats.nl)

SHIMANO Niks mis met klittenband

De meeste fietsschoenen zijn tegenwoordig uitgerust met een BOA-sluiting, die zich als een boa constrictor om je voet vormt. Deze Shimano RC102 'instap-schoenen' hebben drie sluitingen met klittenband. Daar is ook niks mis mee en het is een stuk goedkoper. En nee, er zit geen knalharde 'full carbon-zool' onder voor een optimale krachtsoverbrenging, maar wat merk je daar nou echt van? Gewoon de klittenbanden aantrekken en lekker fietsen met deze schoenen waarmee wij ook zijn begonnen. Tip van de Fietssport stijlpolitie: bij witte schoenen horen witte sokken! Vaak ruim onder de adviesprijs te koop bij de grote webwinkels. [SHIMANO.COM](https://shimano.com)

€109,99

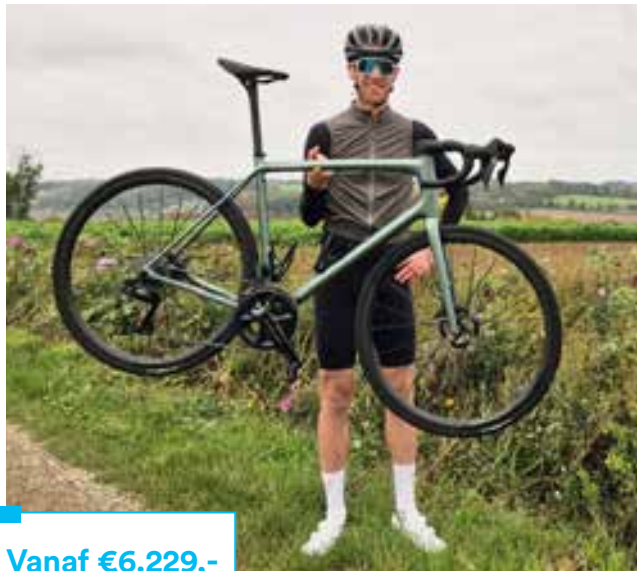
Dus jij bent een ervaren 'legende' op de fiets? Drie items voor je rit.

LEZYNE Zesde zintuig

Ben je als ervaren fietser op zoek naar een slimme én veilige gadget? Radar React is volgens fabrikant Lezyne een zesde zintuig op je fiets. Wordt die belofte waargemaakt? Fietssport kreeg een briefing van de ontwerpers uit Amerika en onderwierp de lampjes aan een test. Op het scherm van mijn fietscomputer zie ik de auto naderen. Als de auto voorbijkomt, geeft de radar nog een geluidssignaal: de kust is veilig. All clear! Lees de review via de QR code of [FIETSSPORT.NL/LEZYNERADAR](https://fietssport.nl/lezyneradar)

€259,95

Vanaf €6.229,-

SPECIALIZED Vederlicht

Erwin Reijneveld testte de nieuwe, ultralichte Specialized Aethos 2, een droomracer voor de doorgewinterde fietser. Volgens Specialized is dit het lichtste productieframe ter wereld. De S-Works versie weegt slechts 595 gram. Een indrukwekkend laag getal, laten we dat niet te licht opvatten. Er de prijs ook niet. Het vlaggenschipmodel dat Erwin testte, kostte 13,5 duizend euro, maar de Aethos is 'al' verkrijgbaar voor dik zes ruggen. Lees de review via [FIETSSPORT.NL/SPECIALIZEDAETHOS](https://fietssport.nl/specializedaethos) of de QR Code.

Lees de review!

WOLF TOOTH Control, alt, delete

Verzin een originele naam voor drie verschillende pedalen, was kennelijk de opdracht bij Wolf Tooth. Ze zijn daarin wat ons betreft geslaagd, met CTRL, ALT en DEL – naar de bekende toetsenbord combinatie. Met deze pedalen ervaar je volgens Wolf Tooth ultieme controle op elk terrein. Een perfecte upgrade voor de ervaren mountainbiker of gravelbiker. De CNC-gefreesde body zorgt voor een groot contactoppervlak en maximale krachtoverbrenging. Tegelijkertijd behoren ze met slechts 217 gram tot de lichtste pedalen in hun klasse. Ze zijn SPD-compatibel en ontworpen voor de trails (CTRL), crosscountry en gravel (ALT) en gravelracing (DEL). Met kleuren als Ultraviolet Purple en componenten vanuit het hoofdkwartier in Minnesota, Verenigde Staten anders dan anders!

[WOLFTOOTHCOMPONENTS.COM](https://wolftoothcomponents.com)

€225,-

Gravel Code in de schijnwerpers

Tekst Gerrit Vermeulen Beeld MD Cyclingpics

Duizenden renners van over de hele wereld ontdekten tijdens het WK Gravel in oktober hoe mooi het gravel is in Zuid-Limburg. Maar achter de schermen is er een minstens zo belangrijke wedstrijd gaande: die om respect, veiligheid en samenwerking met de lokale gemeenschap. Want zonder goede samenwerking, komen graveltochten in Nederland (nog verder) in de verdrukking. Daarom zette de NTFU rond het evenement de Gravel Code in de schijnwerpers, een gedragscode voor gravelaars.

De Gravel Code is niet zomaar een lijstje regels; het is een antwoord op een groeiende noodzaak. Gravelrijden groeit explosief in Nederland. Routes lopen over onverharde paden, door natuurgebieden en langs privéterrein. Dit kan leiden tot wrevel bij bewoners, boeren en terreinbeheerders. “De Gravel Code is ontstaan uit de behoefte om het groeiende aantal gravelaars in goede banen te leiden,” legt Ellen Stoffels van de NTFU uit. “Gravelrijden is vrijheid, maar die vrijheid vraagt verantwoordelijkheid. De kernboodschap is simpel: geniet van de natuur, respecteer de omgeving en houd rekening met anderen.”

De regels van de Gravel Code zijn tot stand gekomen in samenwerking met gravelbikers en terreinbeheerders. Boswachter en gravelbiker Rein Zwaan van Staatsbosbeheer klopte met zijn zorgen aan bij de NTFU. “We luisterden naar zorgen én wensen van alle betrokkenen. Zo ontstond een praktische en positieve gedragscode die breed gedragen wordt en aansluit bij de realiteit op de gravelpaden”, zegt Ellen.

Al meer dan 7.000 gravelaars hebben de code ondertekend. Veel clubs en organisatoren van tochten nemen deze op in hun communicatie richting deelnemers. De code helpt ook bij vergunningverlening en bij het gesprek met gemeenten en landeigenaren. Ellen: “Zonder samenwerking en wederzijds begrip dreigt sluiting van paden en annulering van evenementen.”

Drie meter hoge zuilen

Tijdens het WK op 11 en 12 oktober is de Gravel Code op verschillende manieren in de schijnwerpers gezet. Op verschillende plekken langs het parcours stonden drie meter hoge zuilen met de gedragsregels. De code werd daarmee niet alleen in de spotlights gezet onder de deelnemers en het publiek. Ook vanuit de helikopter en vanaf de cameramotor in de NOS live-uitzendingen werden de zuilen in beeld genomen. Dat leverde aandacht op onder een publiek van een miljoen tv-kijkers verspreid over twee dagen. RTL Nieuws besteedde aandacht aan de Gravel Code in een reportage over de populariteit van gravel fietsen. Tijdens het evenement werd de code nog eens 200 keer digitaal en 300 keer fysiek ondertekend.

Geen tennisspeler

Om begrip te kweken onder ‘niet-fietsers’ is een video gemaakt met oud-prof wielrenner

en routebouwer van het WK Bram Tankink. In de video legt Bram op ludieke wijze uit wat een gravelaar is. “Geen tennisspeler op gravelondergrond, maar een fietser!” Gravel fietsers worden in de video bovendien aangesproken op hun gedrag. Het resultaat: 55.000 views op Instagram.

Bram Tankink hanteert de code zelf ook tijdens zijn dagelijkse gravelritten: “Voor mij betekent het geen afval achterlaten, respectvol omgaan met natuur en mensen, en je snelheid aanpassen bij wandelaars

of honden. Simpele basisregels, maar essentieel. Het laat zien dat je aandacht hebt voor anderen.”

Zes bewonersbijeenvakomen

George Deswijzen was betrokken bij de organisatie van het WK Gravel en verantwoordelijk voor communicatie met inwoners en ondernemers langs de route. De Limburger gebruikte de Gravel Code als instrument om te laten zien dat de organisatie aandacht had voor de belangen van bijvoorbeeld bewoners en

Drie grote zuilen met de Gravel Code werden tijdens het WK gravel vanuit de helikopter en vanaf de cameramotor in beeld genomen

landeigenaren. De organisatie stuurde meer dan 4500 brieven naar bewoners en hield zes bewonersbijeenkomsten, waarin de Gravel Code onder de aandacht werd gebracht. “Wij willen dat inwoners zich gehoord voelen en dat hun belangen worden meegenomen. Alles draait om gezonde verstand, overleg en praktische oplossingen.”

Maar aandacht voor bewoners, landeigenaren en overheden tijdens het organiseren van een gravelevenement gaat natuurlijk verder dan alleen het in de

spotlights zetten van de Gravel Code. Zo werd de route door Bram Tankink zorgvuldig gepland. “Ik ga bij het bouwen van de route meteen in gesprek met de gemeente: wat mag wel, wat mag niet, waar liggen de knelpunten? Grote wegen worden zoveel mogelijk alleen overgestoken, dorpskernen blijven zoveel mogelijk ongestoord en bewoners hebben altijd een uitweg.”

Tankink maakt bij de routeplanning ook gebruik van mobiliteitskaarten. “We kijken hoe mensen het gebied kunnen verlaten als ze ingesloten zijn door het

parcours. Zo vermijden we overlast, maar blijft iedereen bereikbaar.”

George Deswijzen vult aan: “Het parcours loopt deels over landbouwgrond. Vooral tijdens oogstperiodes zijn bereikbaarheid en veiligheid cruciaal. We spreken bewoners, agrariërs en ondernemers van tevoren, bespreken alternatieven en zorgen dat iedereen toegang behoudt.”

Tractor met motorbegeleiding

Voor agrariërs betekent dit soms maatwerk. Eén van de grootste boeren in de

De organisatie stuurde meer dan 4500 brieven naar bewoners en hield zes bijeenkomsten, waarin de Gravel Code onder de aandacht werd gebracht

Alles moet netjes blijven. De clean-up-ride is onze manier om verantwoordelijkheid te nemen en het versterkt de boodschap van de Gravel Code.”

Spanningen

Voorbeelden van eerdere evenementen laten zien hoe belangrijk de code en goede communicatie zijn. In 2024 dreigde de Gemeente Vaals toertochten met meer dan 5.000 deelnemers in te perken vanwege klachten van bewoners. De beperkingen werden deels ingetrokken, maar andere restricties bleven van kracht, wat het puzzelwerk voor organisatoren bemoeilijkt.

Milan Wersch van Limburg Cycling, verantwoordelijk voor vergunningaanvragen en coördinatie van evenementen in Zuid-Limburg, benadrukt dat de Gravel Code helpt om deze spanningen te verminderen: “Met de code wijzen we gravelaars op hun gastrol in de regio. Het gaat niet alleen om gedrag, maar ook om timing, spreiding van tochten en het respecteren van oogstperiodes. Hiermee laten we zien dat we de opmerkingen van inwoners serieus nemen.”

Cultuur van respect

Hoewel het lastig is om direct meetbare resultaten te zien, merken de organisatoren dat de boodschap aankomt. George Deswijzen: “De reacties zijn overwegend positief en steeds meer gravelaars ondertekenen de code online. Fietsers spreken elkaar aan op ongewenst gedrag. Dat is precies het effect dat we willen.”

Routebouwer Tankink voegt toe: “Het gaat niet alleen om het WK. Als je deelneemt aan een race of gewoon een vrije rit maakt, laat je geen afval achter, groet je andere gebruikers en houdt je snelheid in

de gaten. Zo creëren we een cultuur van respect. We willen dat toekomstige generaties net zo van deze paden kunnen genieten als wij.”

Gedeelde verantwoordelijkheid

Het WK Gravel in Zuid-Limburg laat zien hoe belangrijk samenwerking en wederzijds begrip zijn. Van routebouwer tot organisator, van NTFU tot inwoner: iedereen speelde een rol. De Gravel Code is meer dan een set regels. Het is een gezamenlijke inzet om het gravelbiken in goede banen te leiden voor mens, dier en landschap. Het maakte het WK Gravel niet alleen een sportief hoogtepunt, maar ook een voorbeeld voor verantwoord gravelrijden in heel Nederland.

Ellen Stoffels van de NTFU sluit af: “Met de Gravel Code kunnen we meer ruimte creëren voor mooie routes en goed georganiseerde evenementen. Zonder de code dreigt versnippering, weerstand en sluiting van paden. De code is geen beperking, maar een instrument om ervoor te zorgen dat we ook in de toekomst kunnen blijven fietsen – mét respect voor bewoners, natuur en andere gebruikers van het buitengebied.” •

regio, met percelen vol aardappelen en bieten, kreeg motorbegeleiding voor zijn tractor, zodat hij tijdens het WK toch zijn oogst kon verzorgen. Een primeur in Nederland volgens de organisator: “Dat is een out-of-the-box oplossing, maar noodzakelijk om draagvlak te behouden.”

De organisatie van het WK hield een clean-up-actie. Vrijwilligers ruimden na de wedstrijd alle ‘waste zones’ op, zodat het parcours en omliggende natuur intact blijven. George: “We zitten in een natuurgebied, langs velden waar koeien grazen.

De Gravel Code in het kort

1. Be nice, say hi – Groet andere weggebruikers
2. Enjoy nature – Neem je afval mee en maak geen lawaai
3. Stay on track – Blijf op de route en respecteer paden en privéterrein

[Gravelcode.nl](https://gravelcode.nl)

25x Trailfund

Bosch eBike Systems is de motor achter het Trailfund. Dankzij Bosch eBike Systems hebben we sinds 2022 al 25 projecten gerealiseerd die mountainbiken in Nederland over een totale lengte van 65 kilometer leuker én veiliger maken.

Trailupgrades & Features

- 🚲 1 bankje
- 🚲 1 veerooster
- 🚲 1 rock garden
- 🚲 2 wall rides
- 🚲 3 bruggen
- 🚲 12 elektrische tools
- 🚲 21 technical trail features
- 🚲 60 meter vlonders
- 🚲 81 ton menggranulaat
- 🚲 268 m³ grond

ntfu
nederlandse wielersportbond

BOSCH

Wil je weten wat we waar gedaan hebben? Kijk op www.fietssport.nl/trailfund. Dat is ook de plek waar je suggesties kunt delen van de MTB-route die de steun van het NTFU Bosch eBike Systems Trailfund goed kan gebruiken.

Van God los

Geef je gravelbike de sporen tussen de Veluwse dorpen Garderen, Drie en Putten, en je stuit vanzelf op het mysterieuze Solse Gat. Volgens een eeuwenoude legende stond hier ooit een klooster waar dingen gebeurden die het daglicht niet konden verdragen.

Tekst en beeld Ard Krikke

Verscholen in het Speulderbos, ook wel 'het bos van de dansende bomen' genoemd, ligt het Solse Gat. Ooit stond hier volgens de legende een klooster met monniken die overdag vroom leefden, maar 's nachts van God losgingen. De drank en liefde vloeiden rijkelijk, tot op een stormachtige kerstnacht een onweersbui van Bijbelse proporties losbarstte. Met een daverende donderslag verdween het klooster in een gat.

Toch is de rust in het sprookjesachtige bos sindsdien nooit helemaal teruggekeerd. Behalve het knisperen van gravel hoor je soms nog de oude kloosterklokken. Over deze plek doen meer verhalen de ronde; zo zou de naam verwijzen naar de Germanen, die hier ooit hun zonnegod Sol vereerden. De werkelijkheid is minder mystiek: het Solse Gat is een leemkuil, vermoedelijk ontstaan door een smeltend blok ijs tijdens de laatste ijstijd.

Meer spots vinden?
Download onze
Fietssport-app:
[FIETSPORT.NL/APP](https://fietsport.nl/app)

Ze kwam als kind uit de Dominicaanse Republiek naar Rotterdam. In de polder leerde ze sturen; in de modder ging ze van leek naar legende in wording. In Riemst, Belgisch Limburg, vond ze haar thuis. Dit is Ceylin del Carmen Alvarado — waar ze vandaan komt en wat haar vormde.

SPELEN OP DE FIETS

Tekst en beeld
Nas-Raddine
Touhami

Na dagen regen is het eindelijk zo'n herfstdag waar je naar smacht: zon, frisse lucht en een bladerdek dat rechtstreeks uit een schilderij lijkt te komen. Ik parkeer op de oprit bij Ceylin en haar man Roy Jans, voormalig prof, in het Belgisch-Limburgse Riemst. Nog voor ik mijn gordel los heb, zwaait de zijdeur al open.

In de bijkeuken pronkt een deel van de fietscollectie. Jaloersmakend spul. Roy wrikt aan de buitenbanden, die koppig weigeren in de hiel te klikken. Ondertussen schuift Ceylin nog een binnenband in de zadeltas. Materiaal: check.

Roy tovert als volleerd barista een cappuccino tevoorschijn; de 'latte art' verradt routine. Alles gaat gemoedelijk, geen stress behalve in mijn achterhoofd. Ceylin miste door een slepende knieblesure de seizoenstart en bouwt nu gecontroleerd op. Vandaag staan vier uur rustige duur met korte sprintprikkel op het menu. Dit moet haalbaar zijn, denk ik, maar door een gebrek aan tijd zijn duurritten dit jaar niet mijn sterke punt.

Voor vertrek laden we de route in. Ceylin is naar eigen zeggen geen begenadigd routebouwer, maar ze weet wel precies waar je hier mooi rijdt. Dat de route door het Land van Herve moet lopen, waren we het snel over eens. Rustige wegen, goed asfalt en vergezichten om door een ringetje te halen. Schoenen aan, helm vast en als bonusmama nog een stevige knuffel van dochterlief. We kunnen op pad.

De bakermat

We rollen Riemst uit, over zacht golvende binnenwegen waar je ongemerkt de taalgrens passeert. In Eben-Emael

is de Saint-Pierre een opwarmertje. Ceylin peddelt op souplesse omhoog, alsof het vanzelf gaat. Ik vraag hoe de fietsmicrobe ooit is binnengeslopen.

“Er is eigenlijk niet zo heel veel over te vertellen,” zegt ze bijna verontschuldigend. Maar zodra ze begint, blijkt er toch een verhaal achter te zitten. Het startte bij de atletiek, waar ze samen met haar broer Salvador het voorbeeld van hun ouders volgde. Lang duurde dat niet. Ze stopten en via hun vader rolden ze de fietssport in. Ceylin lacht: “Eigenlijk heb ik hém nooit echt zien fietsen.”

Ze sloten zich aan bij RWC Ahoy. De bakermat van de latere carrière lag op een afgesloten parcours onder de kerosinedampen van Rotterdam Airport. Iedere dinsdag- en donderdagavond waren ze er te vinden: rondjes rijden, intervallen, oefenen met hulp van verschillende trainers. “Het parcours stelde niet veel voor”, zegt ze, “maar we hadden er altijd plezier. Vriendjes, vriendinnetjes... je ging er graag naartoe.” De focus lag niet alleen op fietsen; spel was er net zo belangrijk. “Later, in de winter, deed ik mijn eerste crosservaring op.” Op mijn vraag op welke leeftijd, antwoordt ze droogjes “Negen jaar. Ik ga al lang mee, hè.”

Tikkertje op de fiets

Ondertussen beuken we op het jaagpad langs het Albertkanaal tegen de wind. Terwijl ik klaag, maalt Ceylin gestaag door. Tegenwind deert haar niet; die kent ze van vroeger in de polder.

Van het afgesloten parcours maakte ze als puber de stap naar de openbare weg. In het donker met een groep jongens en meisjes in het spoor van de trainer.

Met de lampjes aan reden ze hun rondjes op een circuit van drie kilometer. Het begon al meer op trainen te lijken. Maar Ceylin herinnert zich vooral het plezier. “Eigenlijk was het ook gewoon spelen”, zegt ze. “Je was met een vriendengroep en iedereen zat te praten en te ouwehoeren. Tussen de trainingen door was er tijd voor spelletjes; we deden onderweg vaak tikkertje op de fiets.” Het was zeker niet van moeten, gewoon plezier op de fiets.

Jongens inmaken

We vinden beschutting tegen de wind in Visé, waar ook conti-renner Nils Sinschek zijn wagonnetje aanhaakt. Bij het buitenrijden van het stadje piept de Wahoo van Ceylin de seconden weg; elk moment lijkt het startschot te komen. Ceylin schiet als een pijl uit een boog voorbij. Vijf seconden, meer niet. Het kost ons even om het gat te dichten. Aan vinnigheid geen gebrek — precies het soort inspanning dat je in de cross voortdurend moet leveren. Bovenop strekt het Land van Herve zich uitnodigend voor ons uit.

In Dalhem stijgt het asfalt steeds steiler. Hier ligt misschien wel de mooiste weg in de wijde omtrek: een heuse rollercoaster die de glooiingen van het landschap tot in perfectie volgt, met een pittige kuitenbijter als kers op de taart. Als je denkt dat je er dan bent, kom je bedrogen uit. De weg blijft maar oplopen, typisch voor het Land van Herve. Vanaf de Maas overbrug je in dit deel van de route een hoogteverschil van maar liefst 250 meter.

Stoïcijns maalt ze op eigen tempo omhoog. Het liefst rijdt ze solo. Dat we mee mogen voelt als een privilege. Ze vindt het heerlijk om in gedachten te zijn, met een muziekje of podcast in de oren. Trainingsschema's zijn tegenwoordig zo op de individuele atleet toegespitst dat samen rijden al snel ten koste van de kwaliteit van de training gaat.

Solo heb je het zelf in de hand. Die focus en beroepsernst typeert haar. In de jeugd viel haar trainingsarbeid al op en dat liep naadloos over in de wedstrijden. Haar ouders reden haar kriskras door het land. “Jongens inmaken vond ik misschien wel het leukste”, zegt ze met een schaterlach. In dat kleine meisje zat al een killersmentaliteit.

Kruispunt

In de afdaling naar Charneux gaat het piepje weer af; ongelukkig getimed, als je het mij vraagt. Ceylin haalt haar schouders op en is weg. Het moet gezegd: dit asfalt is zo strak dat je bijna vergeet dat je in België rijdt. Geen gatenkaas, maar heus biljartlaken. We spelen met de hoogtelijnen, van vallei naar vallei én constant op en af. Aan variatie en uitdaging geen gebrek.

Op 351 meter hoogte bereiken we in Henri-Chapelle het dak van de rit. We staan letterlijk op een kruispunt, zoals zij dat in haar juniorentijd figuurlijk ook stond. We slaan straks linksaf, maar eerst pakken we nog

een extra lus met een venijnige klim. Geen 'shortcuts' vandaag; zo dacht ze er toen ook over. Alleen werd het ineens zwaar: blessures stapelden zich op en daarbovenop kwam de ziekte van Pfeiffer. Ze stond een jaar aan de kant; zelfs naar school fietsen lukte niet. Anderen zetten stappen, zij zat thuis.

De twijfel sloeg toe maar stoppen was ondenkbaar. "Ik heb nooit gedacht: ik vind sporten niet meer leuk. Vooral de cross: heerlijk dat baggeren en de techniek die daarvoor nodig is. Wegwielrennen vond ik ook leuk, maar crossen nog leuker."

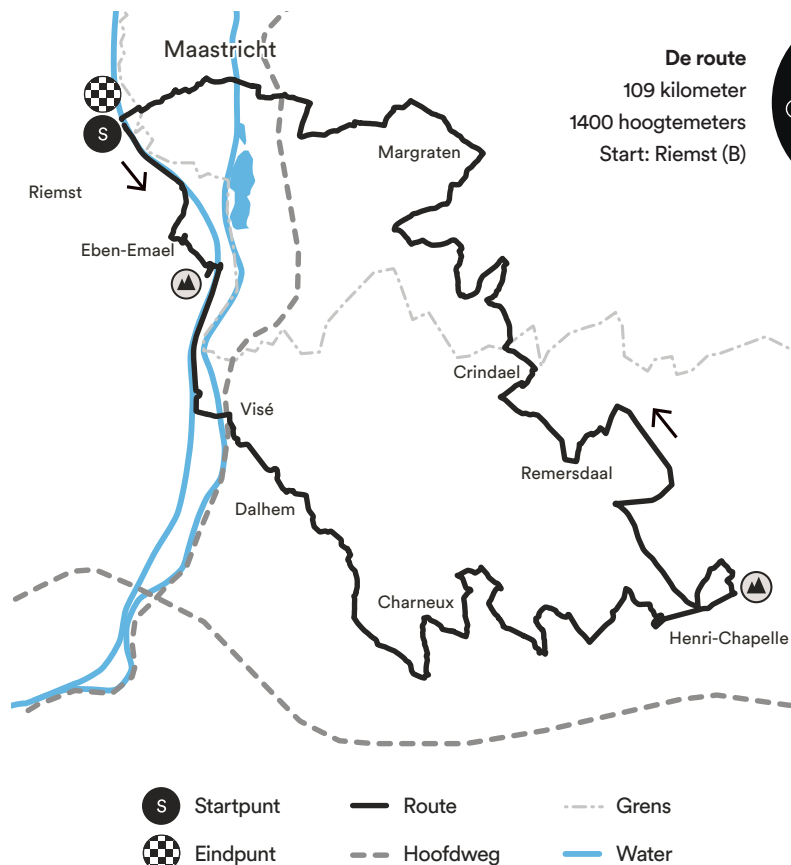
Ze stelde zichzelf een ultimatum. "Ik ga het gewoon een jaar proberen. Ik had een vervelende periode achter de rug met blessures en Pfeiffer, dus het zat allemaal niet mee. Is het niks, dan ga ik verder studeren en dan houdt het sporten voor mij op, want op een gegeven moment zijn al die blessures en tegenslagen gewoon niet leuk meer. En lukt het wel, dan blijf ik lekker sporten en zie ik wel hoe ver ik kom. Want ik koesterde wel de droom om prof te worden." De rest is geschiedenis.

Koffie kan wachten

Op de Kinkenweg voel ik de eerste tekenen van vermoeidheid. De drietraps kuitenbijter hakt erin, maar ik geniet van elke meter van deze typische holle weg. Bovenop rijden we in dalende lijn over plateau. Nils slingert de brommer aan en wij kruipen in zijn wiel, met om ons heen weer dat mooie panoramische uitzicht. Dit verveelt nooit.

Nils zit net in zijn 'off season' en stelt na al dat kopwerk een welverdiende koffiestop voor. Alleen wist ik al dat Ceylin daar niet van is, dus die vlieger gaat niet op. Veel profs hebben er een broertje dood aan. De vrees

Als Rotterdamse naar een dorp over de Limburgse grens: 'Ik dacht echt: waar ben ik beland, jongens?'

Ceylin del Carmen Alvarado

Geboren: Cabrera (Dominicaanse Republiek), 6 augustus 1998

1x Wereldkampioen veldrijden

1x Europees Kampioen veldrijden

1x Nederlands Kampioen veldrijden

2x Nederlands Kampioen MTB

47x winst in crosswedstrijden

voor slechte benen na de stop weerhoudt ook Ceylin ervan. Wij gewone stervelingen nemen slechte benen voor lief, maar voor een beroepsrenner ligt het anders. Ze werken een strak programma af en zware intervals met slechte benen zijn een drama. In dit datagedreven tijdperk ontgaat de ploeg weinig, dus half werk blijft niet onopgemerkt, los van het feit dat een topsporter er alles aan doet om het beste uit zichzelf te halen.

Vleugels slaan uit

Dit topsportersleven is Ceylin al jaren gewoon. Als belofte sloeg ze haar vleugels uit. De vertrouwde Rotterdamse thuishaven maakte plaats voor de zuiderburen: eerst voor crosswedstrijden, later om in de gelederen van de gebroeders Roodhooft te rijden, waar ook ene MvdP zijn sporen heeft verdiend.

Waar ze in Rotterdam op de automatische piloot haar rondjes reed, was dat vlak over de grens in België andere kost. Niet gezegend met richtingsgevoel was ze afhankelijk van ploeggenoten en lokale rijders. “Zonder hen was ik zeker verdwaald”, lacht ze.

We rijden Wallonië uit en de Voerstreek in. Zowaar verras ik haar met een nieuw klimmetje in Remersdaal. Deze streek hoort bij Belgisch Limburg en hier begon een nieuw hoofdstuk in haar leven. Ze leerde Roy kennen en trok vlak voor corona bij hem in. De stap van de grote stad naar een dorp net over de grens bleek groter dan gedacht: minder voorzieningen, gemakken weg, vrienden ver. Ook stiller. “Ik dacht echt: waar ben ik beland, jongens?” zegt ze. “Dat heb ik nooit hardop gezegd, het was mijn keuze. Niet te veel zeuren; het is wat het is. Ooit wen ik wel.” En dat lukte. “Ik kwam in een warme familie terecht. Met Roy voelde ik me hier nooit alleen. En het fietsen hielp: niet binnen zitten, maar vertrekken, de streek in, ontdekken. Dat trok me erdoorheen.” De eerste periode was het zoeken, maar ondertussen voelt Riemst als thuis.

Rustig aarden

Langs de wijngaard op de helling van Crindaal klimmen we Zuid-Limburg in. Het resterende hoogtepunt is beduidend vriendelijker. Voor mijn vollopende benen is dat een zegen. Op het plateau lonkt in de verte Maastricht al.

Over deze wegen trok Ceylin er met Roy op uit. Ze woonden net samen toen corona het openbare leven platlegde. Geen wedstrijden, geen trainingsschema's. De fiets gaf haar lucht: een manier om rustig te landen en haar nieuwe thuis te verkennen. Soms hing ze in Roys wiel, soms reed ze op de bonnefooi. Met de kaart op haar scherm stuurde ze kriskras door de streek, sloeg onbekende wegen in en stond dan ineens weer op hetzelfde punt. Ze wisselde voortdurend tussen vlak en heuvels, juist omdat die afwisseling het fietsen leuk houdt.

“Zo heb ik op mijn manier en op mijn tempo de regio leren kennen. Er kan hier zoveel: de Maasvallei en de Kempen voor vlak, Haspengouw, Zuid-Limburg en het Land van Herve als het bergop mag. En binnen fietsbereik liggen ook nog de Ardennen en de Eifel. Daar heb ik het mezelf al eens flink lastig gemaakt. Tijdens een lange duurtraining was mijn D12-accu precies op het verste punt leeg. Roy heeft met zijn kabeltje de ketting nog op het buitenblad gekregen en zo moesten we helemaal terug. De Col du Rosier lukte nog, maar op de zeer steile Côte de Cornesse moest ik worden geduwd. Tijdens denk je: waarom doe ik dit, en achteraf kan ik erom lachen.”

Die mix van afzien en relativeren typeert haar. Net zo graag trekt ze, als weleer, de polder en de Biesbosch in. Waar ze ook rijdt, voor haar is fietsen vrijheid: de stilte, de ruimte en het even alleen met zichzelf zijn.

Nils heeft intussen afgezwaaaid; wij steken de Maas over en rijden gestaag omhoog, de stad uit. De wetenschap dat het tot haar huis vals plat is, helpt de moraal niet. Nog even doorbijten. Na iets meer dan vier uur en 1410 hoogtemeters drukken we af. Een wafel, cake en cola — mijn herstelplan in drie stappen. De prof doet het, zoals

verwacht, professioneler. Op het aanrecht wacht een huisgemaakte pokébowl en een herstelshake. Verschil moet er wezen. Tijd om op te frissen, want mijn vrouw en zoontje komen zo op visite.

Familiemens

De topsporter maakt plaats voor de familiemens. Er is een hapje, een drankje en iets lekkers voor de kinderen. In de keuken beweegt Ceylin vanzelfsprekend tussen snijplank en fornuis. Die passie was me niet ontgaan: via Ceylin's Food Channel verschijnen met regelmaat de mooiste gerechten in mijn feed – kleurrijk, creatief en met oog voor detail.

Koken is haar uitlaatklep naast het strakke schema, een manier om rust te vinden én liefde te tonen aan de mensen om haar heen. Het is haar met de paplepel ingegoten. Eerst meekijken en helpen bij haar moeder, later een vaste avond zelf koken. In het weekend was haar vader aan zet: “Dan maakte hij iets speciaals, daar keken we allemaal naar uit.”

Nog steeds bedenkt ze vaak al een dag op voorhand wat er op tafel komt. Soms trainingsgericht, soms gewoon omdat ze ergens zin in heeft. “Er zit altijd wel een gedachte achter.” De ideeën wil ze blijven delen: eerst verder bouwen aan Ceylin's Food Channel en, als mensen het leuk vinden, ooit een eigen kookboek.

Terwijl Ceylin kokkerelt, loop ik naar boven voor een blik op de prijzenkast. De regenboogtrui van het WK in Dübendorf en de Europese trui springen direct in het oog. Tussen de bekers en medailles staat iets dat erboven uitstijgt: een statuut van ereburgerschap van de Dominicaanse Republiek, het land dat ze als kind achter zich liet voor een nieuw leven in Nederland. Juist daarom is die onderscheiding bijzonder.

Etenstijd, we schuiven aan bij een bord dat al klaarstaat. De kookkunsten stellen niet teleur, precies wat ik nodig heb na zo'n rit. De kinderen eten gretig mee en staan even later alweer te popelen om de tuin in te gaan. Van een bodem in hun energiereservoir is geen sprake. Lampjes aan en crossen maar. Op Ceylins pylonnencircuit, bedoeld voor techniektraining, trekken ze ieder hun eigen lijnen. Wij kijken met trots toe. Spelenderwijs sporten – precies zoals het ooit bij haar begon. •

Over de schrijver
Nas-Raddine Touhami is manager in het bedrijfsleven en gepassioneerd fietser. Via eigen routes, verhalen en fotografie weet hij zijn liefde voor de fiets over te brengen.

Net zo graag als de heuvels, trekt ze de polder en de Biesbosch in

Startplaats:

Maastrichtersteenweg
212, Riemst, België.

Praktisch: Ruime
parkeervoorziening.

Tip voor koffiestop: 't Bakhuis in
Ulvend. Mogelijkheid hapje en drankje
na afloop: Brasserie Onder de Brug
van Vroenhoven. Of de bruisende
binnenstad van Maastricht.

fietssport.nl/landvanherve

Pluspunten

- + Panoramische uitzichten
- + Gevarieerd terrein
- + Rustige wegen
- + Veelal uitstekend asfalt
- + Speeltuinen voor klimgeiten

Minpunten

- Wind kan spelbreker zijn
- Opeenvolging van hellingen is niet voor iedereen weggelegd.

Wereldveroveraar met stuurhouders

Tekst Thomas Braun Beeld Merlijn Spenkelink

De Nederlandse ‘dwerg’ CloseTheGap heeft zich met zijn multifunctionele stuurhoudertjes tussen GPS-reuzen als Wahoo en Garmin weten te manoeuvreren. De wereldtoppers van Visma | Lease a Bike rijden er zelfs mee. Gemaakt in een sociale werkplaats Vaassen, en de geestelijk vader heet Mathijs Wagenaar.

De werkplek van CloseTheGap, want zo heet de onderneming van voormalig eliterijder Mathijs Wagenaar (43), ligt verscholen achter een rij blokkendozen op een industrieterrein in Vaasen, even boven Apeldoorn. ‘Twerk’ staat er op een bord, een woordspeling, want je kunt het ook lezen als ‘t Werk. Onderdeel van de Passerel, dat dagbesteding verzorgt voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt, zo legt de eigenaar van het fietsonderdelenbedrijf uit. Overigens heette zijn winkel eerst HideMyBell, maar Mathijs Wagenaar is een innovator en stilstand is achteruitgang.

In de werkplaats hangt een bord met de tekst: ‘Op ons werk gebeurt er niets zonder koffie, weet niemand hoe de printer werkt, doen we alsof we ons nuttig maken & wachten we op het weekend.’ En dat op maandag. Mathijs schrikt: “Joh, ik heb je nog helemaal geen koffie aangeboden.” Dat wordt meteen geregeld. “We zijn hier bij de assemblage”, zegt de oud-fietsjournalist als we door de riante bedrijfsruimte lopen. “De mensen hier monteren onze houdertjes en bellen. Niet alleen hier, dat gebeurt ook in Zwolle en Apeldoorn. Tja, anders zitten die mensen toch maar thuis en nu hebben ze een mooi dagritme. Het mes snijdt aan twee kanten. En ik ben heel blij dat alles in Nederland gebeurt. Ik hoef niet bang te zijn dat we een bestelling niet kunnen leveren omdat er een schip met stuurhoudertjes vast zit in het Suezkanaal.”

Onwaarschijnlijke hoeveelheid

Intussen kakelen de enthousiaste krachten lekker door elkaar en houdt een man met een visuele beperking zich bezig met het sorteren van een onwaarschijnlijke hoeveelheid verschillende schroefjes, boutjes, penntjes, moertjes en palletjes. “Ik ben hier in 2015 mee begonnen als HideMyBell en heb zelf, met wat familie, de assemblage gedaan”, zo ligt Mathijs toe. “Maar de aantallen werden al snel zo groot, dat was geen doen meer. Toen bleek dat we het werk bij een sociale werkplaatsvoorziening konden onderbrengen. Ook met promotieacties, met flyertjes maken, helpen deze mensen me. Dit hier (Mathijs grist wat onderdeeljes van tafel, red.) is een product voor de Cervélo S5, het speciale Visma | Lease a Bike-model, herkenbaar aan de gele kleur die we speciaal voor deze wielerploegploeg zo hebben gemaakt. We hebben onlangs ook een nieuw fietshoudermodel geïntroduceerd, de Evo-lijn, met een nieuwe klepel. Dat noemen we de Raceday4 want er kan ook een Apple AirTag in geklikt worden, naast een verstopte fietsbel aan de onderkant, de gps en, als je dat wil, een lampje. Vier in één dus.”

Wonderlijk

Meteen zijn we bij de kern van de zaak: Mathijs Wagenaar heeft een gat in de markt ontdekt en dat heet de multifunctionele stuurhouder. Hij levert kwalitatief hoogstaande houdertjes voor alle soorten sturen. “We hebben nu twintig verschillende

‘Ik hoef niet bang te zijn dat we een bestelling niet kunnen leveren omdat er een schip met stuurhoudertjes vast zit in het Suezkanaal’

modellen voor elk merk fiets, met elk een eigen aansluiting. Zo heeft een Trek Madone een andere aansluiting dan de Pinarello Dogma. Wij zijn het enige merk zoveel verschillende houders voor alle typen fietsen. Als een fietsenmaker ons product kent en hij verkoopt bijvoorbeeld Merida en Colnago: wij hebben altijd voor elk type fiets een lichtgewicht houdertje beschikbaar.”

En toch is het wonderlijk. ‘Dwerg’ Wagenaar heeft zich gewoon tussen GPS-reuzen als Wahoo, Garmin, Sigma en Mio weten te manoeuvreren? En in de Tour werd gewoon gereden met onderdelen die afkomstig zijn uit een sociale werkplaats in Vaassen? Wagenaar lacht. “Ik denk dat het komt doordat het een niche-product is. Grote spelers Garmin en Wahoo hebben twee typen stuurhouders: voor

ronde en voor platte sturen. Verder laten ze dit over aan de fietsfabrikanten. Voor hen lijkt het wel een sluitpost, zo van: O we hebben een fiets helemaal nieuw bedacht, nu moet er nog een stuurhouder op. Wij hebben met de combinatie van carbon-versterkt materiaal én de fietsbeloplossing een specialistisch product op detailniveau waar vraag naar is. Voor elk type fietser hebben we een oplossing.”

Willy Wortel uit Vaassen

En hoe bereikt hij de fietswinkels? Ze zagen hem vast aankomen, Willy Wortel uit Vaassen. Schouderophalend: “Ik heb al snel een afspraak gemaakt bij Futurum en Mantel en wat lokale zaken bezocht in Zwolle en Apeldoorn, die onze producten al snel gingen verkopen. En in 2015 hadden we een launch op de beurs Bike Motion, via het magazine Fiets waar ik toen nog voor schreef. Alle lezers die langkwamen bij die stand kregen een HideMyBell-houder als cadeautje. Zo heb ik meteen al een paar duizend producten op de markt

kunnen brengen. En online hadden we meteen tractie, om maar een hip woord te gebruiken.” Al snel volgde een bestelling vanuit Monaco, van ene Michelle Froome. “Mijn vrouw deed toen nog de orderverwerking”, zegt Wagenaar. “Zij dacht: Froome? Monaco? En jawel, dat was van de vrouw van de Tourwinnaar. Ze heeft er één opgestuurd en een jaar later won hij zijn tweede Tour. We hadden speciaal blauwe gemaakt, vanwege de kleuren van Sky, en een doosje als kerstpakket gestuurd. Zagen we ineens Wout Poels door het beeld fietsen, met ons houdertje! En op Instagram een foto van Luke Rowe met ons product. Froome was zelf een keer aangereden in Londen door een auto, zijn fiets in de kreukels, maar hij postte wel een foto van zijn stuur met blauw houdertje erop. Zo’n grote renner... ja dat is wel heel gaaf. Ik weet wel dat hij in die tijd een liefdadigheidsrace ging rijden in Australië en daar was toen een bel op de fiets ook voor profs verplicht. Misschien dat ‘ie daarom wel op zoek was naar een goede oplossing en kwam hij bij ons uit.”

Nu heet zijn bedrijf dus CloseTheGap, een verwijzing naar het gat in de markt en ‘een gaatje dichtrijden’, misschien wel het bekendste wielergezegde. En hij heeft Visma | Lease a Bike als klant, al drie jaar lang. “Ik had het geluk dat Marcel Kruithof, mijn voorganger bij Fiets, bij Blanco kwam te werken, dat later Jumbo-Visma werd. Zij stapten over naar Cervélo en hadden een goedkoop, plastic houdertje op het stuur dat er vaak aftrilde of brak bij hoge snelheid. Marcel werd daar materiaalman en vroeg of wij iets voor hen konden ontwikkelen. En dat hebben we gedaan en ze zijn er zeer tevreden mee.”

Multifunctionele bidon

De vraag is, hoe bedenkt hij het allemaal? De ene innovatie volgt de andere alweer op in Wagenaars hoofd. Is hij echt een soort Willy Wortel die thuis, op een zolderkamertje, de mooiste uitvindingen bedenkt? “Ik vind dat wel heel leuk om te doen. Vooral tijdens het fietsen denk ik veel na over wat beter kan. Ik kijk ook op tv waar de profs mee fietsen. Ik ben ook zo’n idioot die, als ik iemand inhaal, meteen naar het stuur kijkt en denkt: wat kan ik daar beter maken? Daar was ik al mee bezig toen ik nog wereldbekerwedstrijden reed en in de nationale MTB-selectie zat. Ik was altijd bezig met fietstunen, hem lichter maken of zelfs een lock-out met een spaak op het stuur maken, dat soort grappen. Ik ben ook opgeleid als industrieel productontwerper, die achtergrond heb ik. Toen ik het idee bedacht van HideMyBell, wilde ik dat eerst bij producenten voorleggen maar toen besloot ik: ik ga het allemaal zélf doen.” Hoe hij de toekomst ziet? “Misschien ga ik wel een multifunctionele bidon bedenken, of nieuwe fietspomptechnieken. Ideeën zat.” •

In samenwerking met CloseTheGap
CLOSETHEGAP.CC

‘Zagen we ineens Wout Poels door het beeld fietsen, met ons houdertje!’

THIS IS AN ADVERTISEMENT FOR THE

Blinder®

KNEG

AVAILABLE IN 600 / 900 / 1300 LUMEN

FROM **COSMIC SPORTS**
cosmicsports.com

HAPPY HOLIDAYS ENJOY THE RIDE.

Geniet van de feestdagen en droom alvast van je volgende fietsavontuur. Bij Roppelberg Cycling Holidays draait alles om zorgeloos fietsen, zon en beleving.

Boek nu voor 2026 via **rompelberg.com** en trap het nieuwe jaar goed in!

rompelberg.com

 ROPPELBERG

Wat gebeurt er met je vignetgeld?

Een groot deel verdwijnt niet in een bodemloze put, maar juist in de bodem. Letterlijk.

Petra Strijdhorst is enthousiast fietser en werkt bij Natuurmonumenten. Ze is regelmatig op fietsvakantie geweest en tegenwoordig gaat ze graag op pad met haar twee kinderen die beiden op wielrennen zitten.

 @petrastrijdhorst

Sinds november liggen ze klaar: de MTB-vignetten 2026 van Natuurmonumenten. Een jaar lang genieten op onze trails, mét een goed gevoel. Want met dat stickertje op je fiets (of digitaal vignet) steun je niet alleen de routes, maar ook de natuur waar je zo van geniet.

Maar waar gaan die euro's nou eigenlijk naartoe? Een groot deel verdwijnt niet in een bodemloze put, maar juist in de bodem. Letterlijk. Op drukke trails moeten we regelmatig zand, leem of grond aanvullen. Daar komen harken, kruiwagens en mini-kraantjes aan te pas — en ja, dat kost geld. Vrijwilligers steken hun handen uit de mouwen, met de vignet-opbrengsten betalen we de scheppen.

Ook fijn: dankzij de vignetopbrengst hebben we de NTFU dit jaar eindelijk opdracht kunnen geven om alle routes te certificeren met kleurcodes. Groen is lekker makkelijk, blauw al iets uitdagender, rood technisch en zwart is alleen voor de gevorderde fietser. Helderheid over de benodigde skills voor een MTB route, wat zorgt voor meer veiligheid.

Soms gaat het geld naar grotere ingrepen. Zoals het scheiden van routes en hondenlosloopgebieden. In de Loonse en Drunense Duinen hebben we houtwallen aangelegd zodat Fikkie niet meer zo snel het parcours op rent. Scheelt schrikmomenten — voor mens én dier.

Een ander deel van de opbrengst gaat naar het beheer van de natuur zelf. Want zonder gezonde bossen, heidevelden en vogels is fietsen maar half zo mooi. Denk aan het controleren van bomen die over de route hangen — een vallende tak op het verkeerde moment is geen pretje. Of aan de heide, die onder druk staat door stikstof. Om te voorkomen dat snel groeiende grassoorten en boompjes de langzaam groeiende overwoekeren, grazen er schaapskuddes. Die schapen werken niet voor niks, athans dat geldt voor de herders die ze in toom houden.

Als mountainbiker draag je dus bij aan meer dan alleen mooie trails. Je staat schouder aan schouder met leden van Natuurmonumenten, ruiters met hun ruiterlabel en bezoekers die parkeergeld betalen. Samen houden we de natuur gezond en de routes tof. Dus: heb je een MTB-vignet of ben je lid van Natuurmonumenten? Bedankt! Dankzij jou blijft de natuur niet alleen leven, maar ook een mooie plek om te fietsen. •

Circus op wielen

Een knallende startceremonie en route met attracties als een ‘nep-McDonalds’, Ben & Jerry’s-fabriek en carrousel van tien kilometer afzetlint. Het legendarische Mountainbikemania in Hellendoorn was grootser dan ooit. Het thema was ‘Wat een circus’. De grootste circusact? Dat een kleine club zo’n gigantisch spektakel weet neer te zetten.

Tekst Bram de Vrind **Beeld** Annauf Fotografie

Mountainbikemania was wederom stijf uitverkocht. 3000 mountainbikers hadden een ticket bemachtigd voor de ‘nightbiketocht’ van SVDO Tourbuffels op zaterdag 18 oktober in Hellendoorn. Het thema was ‘Wat een circus’. Een keur aan acts passeerde de revue.

De startceremonie op de Hofmansweide in Hellendoorn was een spektakel met doedelzakspelers, drumband, zanger, lichtshows en vuurwerk. De deelnemers, vaak verkleed als acrobaat of clown, gingen vervolgens los op de vier lussen van twintig kilometer vol spektakel. Ze fietsten dwars door het gemeentehuis waar ze werden ontvangen door de burgemeester en locoburgemeester van Hellendoorn inclusief lakeien.

Ze kwamen door de Ben & Jerry’s-fabriek en een ‘vervloekt’ huis in Halloweenstijl met grafzerken en zombies in de tuin. Ze kregen kipnuggets uit handen van Ronald McDonald-clowns van de zogenaamde nieuwe McDonald’s van Hellendoorn. En ze reden rondjes door de 2,5 kilometer lange carrousel die gemaakt was van maar liefst tien kilometer afzetlint.

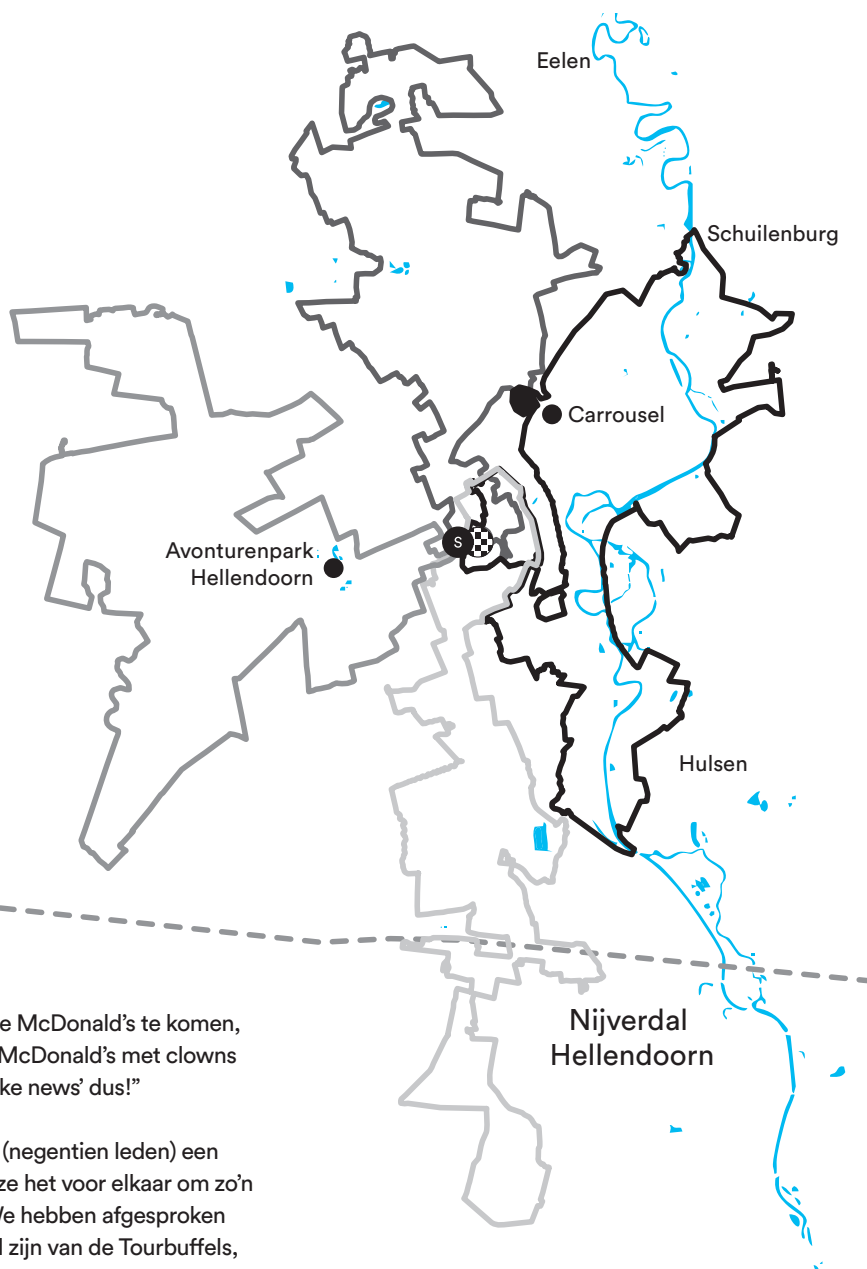
“Een man of vier is anderhalve dag met het opzetten van de carrousel bezig geweest”, zegt organisator en ‘Tourbuffel’ Frank Sterk. De deelnemers werden twee keer door de carrousel geleid. “Je fietst rondjes en wordt knettergek van alle lampjes en acts onderweg. We weten niet of iedereen dat leuk vond, maar wij vinden het mooi om te bouwen dus we houden hem erin!”

Overigens ging aan de ‘nep-McDonald’s’ een ludieke actie vooraf. De Tourbuffels hadden via sociale media het gerucht verspreid dat er een vestiging van de hamburgerketen komt in Hellendoorn. Daarop ontstond een kleine mediastorm. Precies wat de Tourbuffels beoogden. “We proberen elk jaar reuring in de media

- Startpunt
- Eindpunt
- Routes
- Hoofdwegen
- Water

Route details

Afstanden: 20, 40, 60 of 80 kilometer
Start en finish: Dorpsstraat, Hellendoorn

te creëren. Er bleek geen echte McDonald's te komen, maar onze ludieke 'drive thru' McDonald's met clowns die kipnuggets uitdeelden. 'Fake news' dus!"

De Tourbuffels is qua omvang (negentien leden) een bescheiden club. Hoe krijgen ze het voor elkaar om zo'n groots circus op te tuigen? "We hebben afgesproken dat iedereen die onderdeel wil zijn van de Tourbuffels, ook dient bij te dragen aan Mountainbikemania. Van klein tot groot. We hebben verschillende Tourbuffels op cruciale plekken verantwoordelijk gemaakt. Bijvoorbeeld op punten zoals de route, calamiteiten-teams inschrijving, muziek, geluid en ga zo maar door. Ik ben samen met nog iemand bezig met de vergunningen. Dus dingen samen oppakken en jezelf verantwoordelijk voelen. Daarbij helpt het dat we leden hebben met ervaring in de evenementenbranche, zoals bij de Zwarte Cross."

Een ander geheim is het betrekken van het dorp en het netwerk van de Tourbuffels. Een spreekwoordelijke circusstoet van zo'n 130 vrijwilligers werkt mee aan het evenement. "Familie, burenvrienden, maar ook mensen die ons uit zichzelf benaderen. We schrijven straten aan: onze tocht komt dit jaar door jullie buurt. Doe je ook mee met een act of versiering?"

Nog een onmisbare kettingschakel: alle ondernemers die sponsoren. "Stijgermateriaal, heftrucks, zeecontainers, rijplaten, niets is te gek voor onze

sponsors. We zijn heel blij met alle bedrijven die ons helpen, want anders kan het nooit uit." Eigenlijk is Mountainbikemania een groepsprestatie van het hele dorp Hellendoorn en omstreken. "Samen ervoor gaan en een feestje bouwen. Iedereen leeft ernaartoe. Dat is wat Hellendoorn is."

"Toegegeven, je ontkomt er niet aan dat het evenement in de aanloop eigenlijk te veel werk kost om het naast je baan te doen. Maar je haalt er ook veel energie uit. Al die mooie reacties en positieve geluiden... Dan sluiten we af met een potje bier en zeggen we: 'het was toch wel weer de moeite waard.' Volgend jaar beleeft Mountainbikemania zijn tiende editie. •

Ook een toertocht rijden?
Check onze kalender via de QR code!

De deelnemers,
vaak verkleed als
acrobaat of clown,
gingen los op vier
lussen vol spektakel

De Roosterbocht

De Roosterbocht hoort bij onze vaste zondagsrit. Drie mannen, drie levensfasen, één route die nooit verandert. Tot vorige week.

Tekst Jos Mans
Beeld Ard Krikke

We rijden elke zondag, al jaren. Drie mannen, drie varianten van hetzelfde gezicht in verschillende levensfasen. We vertrekken om half negen, maar dat loopt altijd uit. Er zijn altijd redenen voor het te laat komen: 'ketting eraf', 'zeem nog nat aan de waslijn', 'wc-bezoek' - want ja, berm, brandnetels en billen gaan niet heel lekker samen. 'We've all been there'.

De route is allang niet meer iets wat we bespreken. Hij ligt vast, verankerd, uitgebeiteld in een drassig Nederland: door de polder, langs het kanaal, een boerenerf met een witte gans en een hond die altijd net niet achter onze ratelende apparaten aanrent, een molen die elke week iets stiller lijkt te draaien. En dan, na vijftig kilometer, de Roosterbocht.

De bocht weet iets wat wij
liever niet hardop benoemen

Het is een smalle onderdoorgang onder de provinciale weg, met roosters waar het water uit de weilanden onderdoor stroomt. De enige keer dat iemand er een slippertje maakte, was drie jaar geleden. Mick gleed weg over het rooster, zonder

erg, maar toch: sindsdien noemen we die plek ‘de Roosterbocht, mét hoofdletter’. Niemand viel er ooit meer, maar elke keer dat we er rijden, vertraagt het gesprek als vanzelf. De bocht weet iets wat wij liever niet hardop benoemen.

Als we praten, gaan de gesprekken over bandendruk, wielen, naven, werk, kinderen, kettingen, de lucht. Soms gaat het over niks. Dat is het mooie van fietsen: je kunt zwijgen zonder ongemak te ervaren. Zwijgen is slechts een andere cadans.

Klotsen van water

Bas is de nestor en de man van de korte kopbeurt. Hij zegt zelden iets, maar als hij er niet is, merk je dat meteen. Alsof we een schaduw missen. De langste kopbeurten neemt Mick voor zijn rekening, de enige die nog fanatiek traint en z’n wedstrijdjes meepakt. Hij heeft allerhande computers aan z’n lijf en fiets hangen die alles registreren, behalve de reden waarom we eigenlijk fietsen. Ikzelf rijd er het liefst tussenin. Dat is een comfortabele positie voor iemand die niet altijd weet hoe de benen zijn, maar wel graag onderweg is.

De Roosterbocht komt na precies twee uur. Je hoort hem voor je hem ziet: het klotsen van water onder metaal, de aanstaande echo van banden in de tunnel. Altijd iets kouder daar, een fractie donkerder, het geluid verandert. We schakelen tegelijk, alsof we dat zo afgesproken hebben.

Het is grappig hoe de hersenen kunnen onthouden dat het opletten geblazen is, maar de benen dat vergeten zodra het asfalt weer recht is. Elke week is hetzelfde scenario, en elke week denken we: vandaag niet. En dat net-niet-hardop-denken was lange tijd genoeg om het engeltje op onze schouders tevreden te houden.

Traumahelikoper

Tot vorige week. Geen spectaculaire klap, geen huisartsenpost, geen traumahelikopter - daar zijn we de renners niet naar. De voorband gleed weg en in een split second zat ik met mijn bips, ietwat beduusd, op het natte rooster.

Stilte. Altijd die stilte.

Bas en Mick stonden om me heen. Ze zeiden niets dat voor verstandig door mocht gaan. (‘Gaaf ie?’ – joe, bedankt.) Dat hoeft ook niet. In die paar seconden na een uitglijder is de wereld overzichtelijk: modder, een beetje zelfspot, vriendschap... en m’n fiets.

‘M’n fiets! Hoe is het met m’n fiets?!’ kraamde ik half lachend, half bezorgd uit.

De fiets leek ongedeerd, maar thuis, toen de modder was opgedroogd, zag ik toch schade: een lelijke scheur in het carbon frame, precies bij het bracket. Zo’n plek die je eerst ontkent, dan bekijkt,

‘M’n fiets! Hoe is het met m’n fiets?!’, kraamde ik half lachend, half bezorgd uit

dan nog eens bekijkt en uiteindelijk besluit je dat je er toch echt iets mee moet. Ik vulde braaf het schadeformulier in. Datum, locatie, omschrijving. Oorzaak van de schade: slip door nat wegdek. Ik overwoog even om ‘overmoed’ op te schrijven, maar misschien moest ik karakteranalyse maar niet aan de verzekeraar overlaten.

Er is iets troostends aan zo’n formulier. Iets zakelijks dat het persoonlijke even temt. Alsof je ongemak kunt administreren, wegzetten en daarmee kunt vergeten. Helaas herinnerden mijn billen me eraan dat dit net wat anders - en vervelender - zat.

Vandaag stapten we weer op. Niemand stelde voor om het rondje aan te passen of over te slaan; dat zou ergens toch niet kloppen. De Roosterbocht hoort bij ons, niet uit waaghalzerij, nee: de roosterbocht is de stille toeschouwer langs de weg die er is om ons scherp te houden. Toen we erdoor waren, keek ik even achterom. Het water stroomde nog steeds. Het rooster glom in het licht. De wereld deed alsof er nooit iets gebeurd was.

En ik dacht: dat is het enige wat we doen, elke zondag weer: controleren of de wereld nog een beetje recht op staat. •

Op verzoek van leden heeft de NTFU zich hard gemaakt voor betere bescherming. Met resultaat: vanaf 1 januari 2026 profiteer je als lid van een sterk verbeterde verzekering. Daardoor krijg je bij een schade een hoger bedrag uitgekeerd dan nu. Daarnaast is de ongevallenverzekering voortaan ook geldig tijdens individuele ritten. Bij letselschade kun je bovendien via de NTFU een expert inschakelen die helpt om schade te verhalen op derden. Ook de aanvullende verzekering is verder verbeterd. Meer weten? Kijk op fietssport.nl/verzekering2026 of scan de QR-code.

‘Slapeloze nachten? Absoluut!’

Tekst Merijn Heijne Beeld Bram de Vrind

Clubhelden zijn de motor van fietsend Nederland. Van de wegkapiteins en trailbouwers tot koffieschenkers en andere NTFU-leden met een bijzonder verhaal. Paul Gildhuis en Frans Verweij boksten samen met een team van de Driebergse Toerclub (DTC) een nieuw clubhuis voor elkaar.

Driebergen ligt in het groene hart van de Utrechtse Heuvelrug, één van de mooiste fietsgebieden van Nederland. Sinds 1980 staat DTC bekend om haar toertochten en gemoedelijke sfeer. Dit jaar kwam daar iets bij dat het lokale fietshart nóg sneller deed kloppen: een eigen clubhuis. Een langgekoesterde droom die dankzij de inzet van Paul Gildhuis en Frans Verweij werkelijkheid werd.

Enorme klus

Binnen de club leefde al jarenlang de wens voor een eigen onderkomen. Schetsen

lagen klaar, plannen werden gemaakt en verdwenen weer, maar echt concreet werd het nooit. “Nu de nadruk bij DTC minder op uitgezette toertochten komt te liggen, is de tijd rijp om samen met andere clubs het fietsen op de Heuvelrug opnieuw vorm te geven”, vertelt Frans. “Niet alleen voor onze eigen leden, maar ook voor senioren uit de buurt, nieuwe Nederlanders en anderen. Een eigen clubhuis speelt daarbij een belangrijke rol.”

Frans nam samen met Paul en een klein, enthousiast team van leden de verantwoordelijkheid op zich. “We wisten dat het een enorme klus zou worden,” zegt hij met een vastberaden glimlach, “maar voor alle partijen was het nu of nooit.”

Slapeloze nachten

De weg naar het nieuwe clubhuis verliep allesbehalve vlak. Soms stonden er tientallen leden klaar en werden er grote stappen gezet – muren die ineens overeind stonden, het dak dat dichtging – maar er waren ook momenten dat alles stil leek te vallen en de planning wéér moest worden aangepast. Van stevige discussies vooraf over het ontwerp tot flinke tegenslag voor de opening: Paul en Frans zaten er maandenlang middenin.

Overdag werkt Frans bij een ingenieursbureau, maar ruim een jaar lang was hij elke vrijdag en zaterdag op de bouwplaats te vinden. Soms met een boormachine in de hand, soms met pen en papier. Tussendoor, vanuit kantoor, stemde hij snel zaken af met aannemers en leveranciers. “Slapeloze nachten? Absoluut!” vertelt hij. “Maar samen met Paul gaf elke stap vooruit ook nieuwe energie. Wat ik heb geleerd: vertrouwen en enthousiasme zijn onmisbaar, maar hoe goed je het ook hebt afgesproken, leg alles vooraf formeel duidelijk vast.”

Stevig fundament

Het nieuwe clubhuis is een echte ontmoetingsplek geworden. Voor en na een training of toertocht komen de DTC-leden er samen om sterke fietsverhalen uit te wisselen, of gezamenlijk naar de Vuelta of het WK te kijken. Het mooiste moment? “Wanneer de eerste renners binnenkomen en je ziet dat ze zich meteen thuis voelen”, zegt Frans. “Dat gaan we in 2026 hopelijk nog vaak beleven.”

Hij benadrukt: “Ik heb dit zeker niet alleen gedaan. Het is bijzonder dat we dit als club samen voor elkaar hebben gekregen. En eerlijk gezegd: Paul is nog veel meer dan ik een echte clubheld. Al decennialang is hij de stille kracht van DTC – onvermoeibaar in het voorbereiden en uitpijlen van toertochten zoals de Ontwakingstocht en de Hel van de Heuvelrug. Altijd optimistisch, met voor iedereen een vriendelijk woord of schouderklopje.”

Samen met Frans, Paul en een heel team bouwde DTC niet alleen aan een clubhuis, maar ook aan een stevig fundament voor de toekomst. Het kostte bloed, zweet en tranen, maar telkens als de deur opengaat voor koers, koffie en kletspraat, weten beide mannen: het was het allemaal waard. •

‘We wisten dat het clubhuis een enorme klus zou worden, maar het was nu of nooit’

Ook lid worden van de Driebergse Tour Club? Scan de QR code of ga naar dtnet.nl

Hoe gruwelijk is Groesbeeks Gruwelijkste? Ruben van Reijmersdal ging van leek naar legende tijdens deze loodzware MTB-tocht. De 44-jarige Hilversummer trainde er maandenlang naartoe, met de volledige support van Fietssport. Bij de finish volgt pure ontlading.

AFZIEN EN DOORZETTEN

Tekst

Astrid Olde Olthuis

BeeldYvonne Leyten,
Connie Sinteur

Het avontuur begint dit voorjaar als Ruben zich aanmeldt voor de winactie Pieken met Fietssport. Tot zijn grote verrassing wordt hij uitgeroepen tot winnaar. Hij krijgt een dikke Giant Anthem Advanced Pro onder zijn kont, een gratis abonnement op de JOIN Cycling App om te trainen en een ticket voor Groesbeeks Gruwelijkste. Met 100 kilometer en meer dan 1000 hoogtemeters een gruwelijk zware MTB marathon in het Rijk van Nijmegen. Het evenement beleefde dit jaar zijn laatste editie.

Aan de bak

Vanaf dat moment beginnen de voorbereidingen en wordt trainen een serieuze zaak. Ruben richt zich op een gezondere levensstijl en valt ettelijke kilo's af. Daar waar hij gewend is om op een e-MTB te rijden, moet hij nu zelf aan de bak op de Giant Anthem zonder trapondersteuning. De fiets krijgt hij in bruikleen, inclusief bikefit bij de Giant Store in Bennebroek. Hij wordt opgemeten om vervolgens z'n fietshouding op de millimeter te optimaliseren. Ruben: "Het geeft vertrouwen en comfort op de fiets, vooral bij langere afstanden en technische afdalingen. Dan helpt het ook dat deze fiets lichter is dan m'n e-MTB."

Inspanningstest

Daarnaast ondergaat Ruben een inspanningstest bij SEG Cyclinglab. "Op de testfiets werden mijn wattages telkens verhoogd en bloed geprikt. Daaruit kwam een advies om veel in zone twee te trainen. Het gaf me extra inzicht in mijn lichaam en mijn mogelijkheden," vertelt

hij, "Het hielp ook om voeding en pacing te begrijpen, zodat ik deze tijdens de rit optimaal kon indelen."

Focus en structuur

Ook de JOIN-trainingsapp speelt een grote rol. "Ik deed gewoon wat JOIN zei, paste mijn beschikbaarheid in en het schema zorgde dat ik mijn training kon aanpassen aan het weer en mijn energie. Het hielp me focussen en volhouden en dat is fijn om mee te trainen. Het gaf me structuur en inzicht."

Hoogtemeters trainen

Samen met een fietsmaatje en een collega bouwt hij zijn conditie op, met routes - zoals in Amerongen en Leersum - die qua hoogtemeters en techniek vergelijkbaar zijn met Groesbeeks Gruwelijkste. Als ik die routes twee keer kan, kan ik Groesbeek ook aan, was zijn analyse. De omgeving Apeldoorn is favoriet als het om langere afstanden gaat waarbij hij aan z'n duurconditie werkt. Net voordat de Kroondomeinen sluiten voor de winter. De duurritten doet hij met name op de inmiddels aangeschafte gravelbike. "Ik had de wens al om ooit een gravelfiets te kopen, maar door de trainingen heb ik dat plan naar voren gehaald."

Mentaal even zwaar als fysiek

Zondagochtend 21 september staat Ruben klaar aan de start, samen met 1.200 andere deelnemers. "Het voelde goed om daar te staan. Iedereen had zijn eigen afstand en ik kon rustig mijn tempo kiezen." Hij rijdt samen met een fietsmaatje en collega. "Samen fietsen helpt enorm,

zeker in de laatste twintig kilometer. Dan merk je dat het mentale aspect net zo zwaar is als het fysieke.”

Doorzetten

De rit ervaart hij er als eentje met zowel momenten van verrassingen als uitdagingen. De eerste 40 kilometer gaan zoals gepland, maar daarna komen de hoogtemeters en echte inspanning. “Ik hield goed mijn voeding en water in de gaten, want bij de volgende voorraadpost voelde ik dat het pittig werd.” Bij 80 kilometer zit hij er doorheen, maar met de steun van zijn vrienden en de focus op zijn plan weet hij door te zetten. “Bij de beklimmingen had ik het toen zwaar, maar boven op de heuvel kon ik toch weer relatief snel herstellen en doorgaan.”

Glaasje wijn en Formule 1

Wat Ruben verrast, is hoe goed zijn voorbereiding en materiaal hem helpen. “Het weer was perfect, het

parcours geweldig en de fiets gaf vertrouwen.” Tegenvallers zijn er nauwelijks. “Eigenlijk viel er niets tegen. Misschien een stijve nek na de lange zit en een lichte irritatie in de knie. Maar dat schijnt wel vaker voor te komen, hoor ik van anderen. Ik had ook wat moeite met slapen die nacht, maar een glaasje wijn en Formule 1 kijken, hielpen om te ontspannen.” Na afloop van de rit is Ruben moe, maar vooral blij. “Bij de finish voelde ik pure ontlading. Het was intens en geweldig. Iedereen die voor het eerst zo’n lange afstand doet, herkent dat gevoel vast. Bij mij gaat het niet om de prestatie, maar vooral om wat het je brengt op fysiek en mentaal vlak.”

Meer dan sport

Ruben kijkt terug op een dag waarop hij zijn fysieke en mentale grenzen verlegde. “Ik heb mijn doelen gehaald. Ik was al een paar kilo afgevallen, maar door de training naar Groesbeeks Gruwelijkste toe ben ik fitter en sterker geworden. Maar belangrijker nog is dat ik me erover verbaas wat een lichaam aankan en dat is meer dan je denkt. Dat heb ik aan den lijve ervaren.” Variatie in training, gezelschap, buiten zijn en nieuwe omgevingen ontdekken, zorgen ervoor dat fietsen voor hem meer is dan sport. “Het is een manier geworden om mezelf beter te leren kennen.” •

Bij 80 kilometer zit hij er doorheen, maar met de steun van zijn vrienden en de focus op zijn plan weet hij door te zetten

‘Bij de finish voelde ik pure ontlading. Het was intens en geweldig’

CLOSETHEGAP®

REINVENTING BIKE PARTS

De *meest functionele*
GPS-houder voor *jouw* stuur!
Het originele *HideMyBell*® concept—sinds 2015.

ENGINEERED & MADE
IN THE NETHERLANDS

CLOSETHEGAP.CC

MEER DEELNEMERS VOOR JOUW TOCHT

Vanaf €200,-

Waarom adverteren via NTFU?

- Bereik tot 300.000 fietsfanaten
- Voordelige tarieven voor toertochtorganisatoren
- Online en offline promotie via ons magazine, de nieuwsbrief, de toertochtkalender en social media

www.ntfu.nl/promotiepakket

Welke uitdaging kies jij in 2026?

Fiets jij volgend jaar van Nederland naar Tower Bridge in Londen, de Eiffeltoren in Parijs of de Grand Ballon in de Vogezen? Welk fietsavontuur je ook kiest, bij onze partner Biketrips zit je goed. Met epische all inclusive reizen, een beoordeling van 4,9 sterren op Google Review én korting voor Fietssport-leden.

In 2026 kun je kiezen uit vier onvergetelijke uitdagingen bij Biketrips. Tijdens Road to Paris (28-31 mei) fiets je van Heeze bij Eindhoven naar Parijs, dwars door de Ardennen en de Champagnestreek. Finish voor de Eiffeltoren! Tijdens Five Countries ga je de uitdaging aan om in vier dagen door vijf landen te fietsen, van 25 t/m 28 juni. Het parcours loodst je vanuit Valkenburg naar de Belgische Ardennen, Duitse Eifel, dwars door Luxemburg en de onbekende Franse Lorraine. Finish bovenop de Cauberg!

Wil je het letterlijk nog hoger op zoeken? Kies dan de iconische Grand Ballon (1341 meter) als mikpunt tijdens Road to Vogezen van 9 t/m 12 juli. Je fietst van Vaals door de Eifel en Luxemburg naar de ronde toppen van de Vogezen. Wil je een bijzondere belevenis? Ga voor Road to London, waarbij je in vier dagen van Breda naar Londen fietst van 2 t/m 5 september. Via de Vlaamse

Ardennen en bekende Witte Kliffen van Dover. Inclusief overtochten met de ferry zodat je droge voeten houdt.

Verschillende snelheidsgroepen

De fietsvakanties van Biketrips zijn all inclusive, dus geen verborgen kosten, maar goede hotels met ontbijt en diner inclusief drankjes. Onderweg staat de crew klaar met uitgebreide bevoorrading én een lunch met luxe broodjes. Mecaniciens Free Hendriks helpt je verder als je fiets niet meer wil. De wielbus brengt jou en je fiets veilig en verzekerd terug vanuit Parijs, Londen en de Vogezen naar Nederland. Je kunt kiezen uit verschillende snelheidsgroepen en fietst onder begeleiding van een wegkapitein. Kortom: je wordt in de watten gelegd als een prof!

Ook aansluiten bij het peloton? Zo'n 300 fietshelden gingen je al voor. Beoordeling

4,9 van vijf sterren op Google Review. En of je nu als individueel Fietssport PLUS-lid boekt of met je club, bij Biketrips heb je altijd een streepje voor. Individuele leden krijgen 25 euro korting per reis, voor clubs geldt een speciaal aanbod met korting op maat. Tourclub Wognum maakt daar nu al drie jaar op rij gebruik van. "Een fantastische organisatie. Met heel enthousiaste verzorging, goede hotels en heerlijk gegeten. Voor volgend jaar gaan we weer een rit doen met Biketrips", aldus clublid Roel Spruit.

Per reis is een beperkt aantal plekken beschikbaar, dus schrijf je op tijd in. Kijk voor meer informatie op BIKETRIPS.CC of scan de QR code. ●

In samenwerking met Biketrips

LEGENDARISCHE DUINTRAILS

De legendarische mountainbikeroute van Schoorl is flink uitgebreid. Het routenetwerk werd in 2024 officieel geopend na meer dan tien jaar procederen, maar daar is al genoeg over geschreven. Tijd voor MTB-reporter André Deunhouwer om de nieuwe trails onder de loep te nemen!

Noord-Holland zal vast niet de eerste provincie zijn waar je aan denkt bij mountainbiken in Nederland, maar ook daar liggen routes die de moeite zijn om naar af te reizen. Vrijwilligersorganisatie MTB-Noordwest heeft er op verschillende locaties mountainbikeroutes aangelegd, zoals in Spaarnwoude, Geestmerambacht en het Dijkgatbos. Stuk voor stuk pareltjes met een eigen karakter. De kracht van deze groep ligt, wat mij betreft, in het zien en creëren van mogelijkheden. Bijvoorbeeld door, bij een gebrek aan hoogtemeters, met ‘features’ toch een attractieve route te maken of door de aanwezige hoogtemeters optimaal te benutten.

Routenetwerk Schoorl

Bij het routenetwerk van Schoorl is dit niet anders, want hoewel de duinen je aardig wat klimmetjes en afdalingen serveren, brengen ze wel andere uitdagingen met zich mee. Los zand als ondergrond voor een trail is bijvoorbeeld niet ideaal. Denk ook aan regelgeving waarmee rekening gehouden moet worden om de kwetsbare natuur te respecteren. Hoe daarmee omgegaan wordt, wordt duidelijk als je er een rondje gaat rijden. Op een mooie herfstige dag reizen we af naar de Noord-Hollandse duinen. De temperatuur is aangenaam en het vooruitzicht van pittig klimwerk heeft ons doen besluiten dat we kort-kort gaan rijden. Iets waar we achteraf dankbaar voor zullen zijn!

De Nok is een iconische klim, die met de bijbehorende afdaling op je bucketlist hoort

Eerst even de statistieken op een rijtje. Het hele routenetwerk is 24 kilometer lang en bevat ongeveer 700 hoogtemeters. Er zijn drie routes die je ook los van elkaar kunt rijden. De noordroute is zeven kilometer lang, heeft ongeveer 250 hoogtemeters en wordt door de NTFU als rood geclassificeerd. De middenroute trakteert je op 260 hoogtemeters die verspreid zijn over negen kilometer en ook deze wordt geclassificeerd als rood. De zuidroute

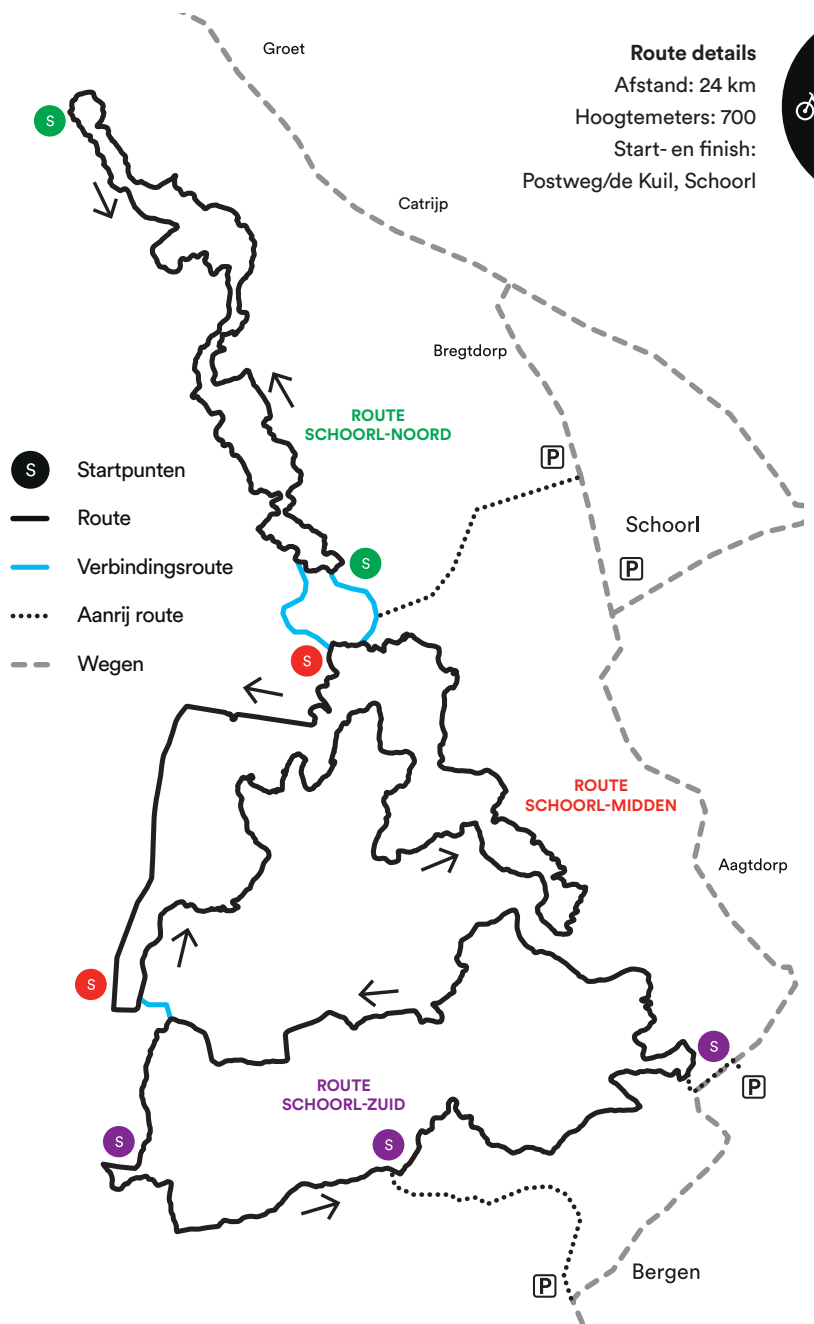
wordt als blauw geclassificeerd en brengt je acht kilometer en 190 hoogtemeters aan mountainbikeplezier.

Het verschil in de classificatie blauw en rood zit hem onder andere in de technische vaardigheden en conditie die de routes van je vragen. Bij de midden- en noordroute is dit net wat uitdagender en zijn er ook geen 'chicken runs' aanwezig, wat betekent dat je moeilijke passages niet kunt omzeilen, wat bij de zuidroute wel kan.

Trailcheck

Het netwerk kent meerdere startplekken en wij starten zo noordelijk mogelijk, want volgens Wouter, mijn lokale 'partner in crime' vandaag, is dat de pittigste van de drie. De aanrijroutes worden vanaf de parkeerplaats al goed aangegeven met de herkenbare mountainbikeroutebordjes.

De noordroute wordt op de bordjes aangeduid als de groene route. Maar let op: dat maakt het geen 'walk in the park', want deze route heeft een rode classificatie. Dat staat er duidelijk onder met een rood bordje. Even

De routes zijn op hun best als ze wat liefde hebben gehad, in de vorm van regen

warm trappen is er niet bij, want de eerste korte, maar steile klim krijgen we al snel voor de kiezen. Wat direct opvalt, zijn de houten latten die je helpen om grip te pakken in het losse zand. Dit zal zeker in de droge maanden een welkom hulpmiddel zijn!

Hoge hartslag

We zitten snel in de hoge hartslag, maar bijkomen is er niet echt bij, want ook de afdaling vergt alle aandacht als we tussen de bomen door slingeren. De gehele route blijft je trakteren op korte klimmetjes en mooie afdalingen, afgewisseld met kort bochtenwerk (naar boven én beneden) en natuurlijke features als boomwortels en los zand.

De verbinding naar de middenroute, aangeduid met oranje bordjes, is duidelijk aangegeven. Het karakter is redelijk hetzelfde, al lijkt het alsof de klimmen iets geleidelijker zijn, maar dit kan ook komen doordat we nu goed warm zijn gedraaid. Al snel arriveren we bij de splitsing naar de zuidroute, die we uiteraard meepakken.

Beklimming van 'de Nok'

Dit gedeelte is bekend als de oude route van Schoorl. Je merkt goed dat er al jaren wordt gereden, want de ondergrond is helemaal gevormd als mountainbike trail. We merken dat ons tempo hier ook hoger ligt, want in vergelijking met de andere twee routes, is dit de minst zware. Maar vergis je niet: ook hier moet je soms flink aan de bak. Zo volgt de beklimming van 'de Nok', met 48

meter boven NAP één van de hoogste duintoppen van Nederland. Een iconische klim, die met de bijbehorende afdaling op je bucketlist hoort.

Meermaals krijgen we de keuze om onze afdaling wat uitdagender te maken. Bordjes met duidelijke kleuren en pijlen geven de keuze voor rood of blauw, waarbij rood ons trakteert op een 'drop', sprong of steile afdaling. Wouter kent mijn vaardigheden en zegt dat ik dit prima kan rijden, dus ik waag de sprong in het diepe. Ben je hier voor het eerst, dan is het zeker aan te raden om bij elke 'feature' even te gaan kijken. 'Pre-ride, re-ride, freeride'!

Terug op de middenroute valt op dat we meer smalle passages tegenkomen waarbij de snelheid ondergeschikt is aan de 'slowspeed skills'. Kort bochtenwerk, met kleine natuurlijke 'drops' of trappetjes doen een beroep op onze technische vaardigheden. Dit zien we niet zo vaak op de Nederlandse mountainbikeroutes!

MOET je gereden hebben!

Mijn conclusie? Het korte antwoord: Deze MOET je een keer gereden hebben! Het uitgebreide, meer genuanceerde antwoord: deze routes staan regelmatig in de top tien van de website mtbroutes.nl en dat is niet zonder reden. Waar veel routes in ons land qua flow op elkaar lijken of weinig uitdaging bieden, is het routenetwerk van Schoorl een unieke mountainbikebeleving die je nergens anders in Nederland vindt.

Het Schoorlse duingebied is een prachtige omgeving waar je afwisselend door duinen, naaldbossen en heide rijdt. Vooral de gevorderde rijder komt hier aan zijn trekken vanwege de relatief vele hoogtemeters en technische uitdaging. Maar ook als je nog niet zoveel ervaring hebt kan je, zeker op de zuidroute, een mooi rondje rijden. De mogelijkheid om verschillende lussen te rijden is prettig, want de hele ronde rijden is best zwaar.

Liefde

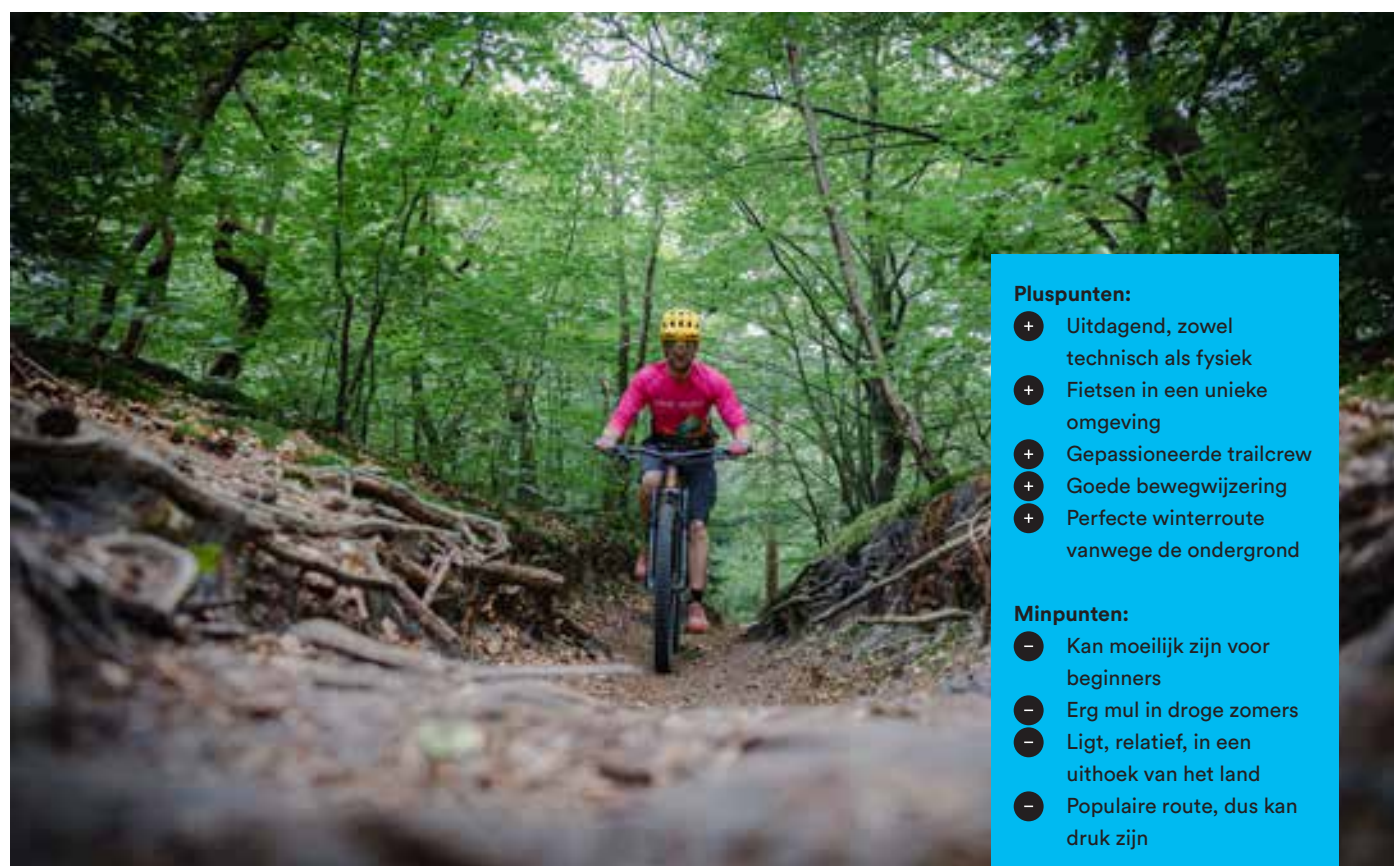
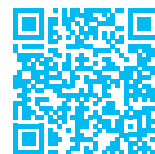
De routes worden intensief onderhouden door een groep vrijwilligers met een grote liefde voor de mountainbikesport. Zij zorgen ervoor dat de trails er goed en veilig bijliggen, zonder dat de natuur daaronder lijdt. Zo maken ze vlonders op kwetsbare stukken, gebruiken ze natuurlijk materiaal voor features en wordt de arbeid volledig door vrijwilligers gedaan.

De routes zijn op hun best als ze wat liefde hebben gehad, in de vorm van regen. De herfst- en wintermaanden zijn voor Schoorl dan ook de drukste periode. In de zomer is het vaak erg mul en wordt de route nog zwaarder. Je kunt dan beter uitwijken naar één van de andere routes van MTB-Noordwest. Langs de route zijn meerdere horecagelegenheden en ook fietsverhuur is mogelijk.

Dus wil je een keer een unieke mountainbike ervaring in eigen land? Bezoek dan deze winter een keer het routenetwerk van Schoorl. Je gaat er geen spijt van krijgen. Beloofd! •

Over de schrijver
André Deunhouwer daagde zichzelf in 2016 uit om alle officiële Nederlandse mountainbikeroutes te gaan rijden en filmen. Deze uitdaging is te volgen via zijn Youtubekanaal en website. Naast het vastleggen van deze trails, maakt hij content over alles wat met mountainbiken te maken heeft.

Check de video die André over deze trail maakte via de QR-code:

Pluspunten:

- ⊕ Uitdagend, zowel technisch als fysiek
- ⊕ Fietsen in een unieke omgeving
- ⊕ Gepassioneerde trailcrew
- ⊕ Goede bewegwijzering
- ⊕ Perfecte winterroute vanwege de ondergrond

Minpunten:

- ⊖ Kan moeilijk zijn voor beginners
- ⊖ Erg mul in droge zomers
- ⊖ Ligt, relatief, in een uithoek van het land
- ⊖ Populaire route, dus kan druk zijn

Van autoband naar fietstas

Tekst Maks Groeneveld Beeld Paul Masukowitz, Nicole Maskus-Trippel

Bikepacking tassen van gerecyclede autobanden en fietsschoenen van plastic flessen. Buitensportmerk Vaude krijgt het voor elkaar. En nee, dat gaat niet altijd van een leien dakje. “Toen we afval uit recycling zakken gingen gebruiken, rook het in de fabriek naar vuilnis. Dat was geen succes.” Een kijkje achter de schermen bij deze duurzame koploper.

Fietsen over bergpassen of door uitgestrekte bossen geeft een gevoel van vrijheid en verbondenheid met de natuur. Maar sta je ooit stil bij de impact van je uitrusting? De textielindustrie is één van de meest vervuilende sectoren ter wereld, en ook onze fietskleding en -uitrusting laten sporen achter. Outdoormerk Vaude probeert stap voor stap de outdoor- en fietsindustrie groener te maken. Uwe Gottschalk, Head of Products van Vaude, geeft een inkijkje in de denkwijze van het merk en de stappen die het zet richting duurzaamheid. Als fanatiek fietser, bergsporter en 'spullenliefhebber' weet hij als geen ander wat belangrijk is bij het ontwikkelen van nieuwe outdoorproducten. Al bijna tien jaar is hij verantwoordelijk voor de productontwikkeling; van het eerste idee tot het eindproduct.

Weg parkeerplaatsen

Waar veel merken de ene na de andere collectie lanceren, zul je dat bij Vaude niet snel zien. Het merk wil geen overconsumptie en stelt bij het ontwikkelen van ieder product dezelfde belangrijke vraag: is dit product écht nodig? "Het zijn kleine keuzes, die deel uitmaken van onze grotere missie om de wereld een stukje groener te maken", legt Uwe uit.

De bedrijfsnaam Vaude is afgeleid van de achternaam van oprichter Albrecht von Dewitz – afgekort 'VD'. Duurzaamheid zat altijd al in het DNA, maar toen dochter Antje het bedrijf in 2009 overnam, werd het

écht een kernprincipe. Dat begon met vegetarische maaltijden en groeide uit tot een volledig klimaatneutraal hoofdkantoor in het Tettang nabij de Bodensee in Zuid-Duitsland. "Zo zijn sinds een paar jaar zelfs alle parkeerplaatsen vervangen door groen. Parkeren kan alleen vijf minuten verderop. Dat nodigt uit om met de fiets naar kantoor te gaan", vertelt Uwe, die zelf overigens altijd de fiets pakt.

Een jaar nadat Antje Vaude overnam, werd het Green Shape label gelanceerd. Dat is niet zomaar een label voor de goede sier, maar een lijst met strenge

Vaude redt autobanden van de afvalstapel door er kleding en tassen van te maken

duurzaamheidseisen. Zo weet je dat de producten zo min mogelijk impact hebben op de natuur, gemaakt zijn van minstens 50 procent duurzaam gewonnen materiaal en in goede omstandigheden zijn geproduceerd. Uwe legt uit: "Als natuurliefhebbers is het onze missie om groene oplossingen te vinden voor de problemen in de textielindustrie. En dat lukt: bijna 90 procent van onze rugzakken en kleding draagt nu het Green Shape label." De lat gaat alleen maar omhoog. Het doel is dat in 2040 maar liefst 90 procent van de Vaude-spullen voor minstens 85 procent uit gerecyclede of 'biobased' materialen bestaat.

Fietswereld loopt achter

Het valt Uwe op dat er in de fietsindustrie nog veel winst te behalen valt op het gebied van duurzaamheid. "Fietzers en fabrikanten zijn zo gefocust op aerodynamica en prestaties dat duurzaamheid vaak geen prioriteit krijgt." Uwe snapt dat overigens wel, want zelf is hij ook een

'gear freak', zoals hij dat zelf noemt. Voor hem is dat juist een drijfveer om te blijven zoeken naar de beste manieren om een product zowel goed presterend als duurzaam te maken. "Iedereen die bij Vaude werkt, is net zo enthousiast over sport als over duurzaamheid. Het hele team is gemotiveerd om aan onze groene doelen te werken. En dat lukt, mede doordat we alles zo strak monitoren. In de afgelopen jaren groeide Vaude met 27 procent, maar we reduceerden onze impact op het klimaat met 40 procent. Daar zijn we trots op."

Echte impact

"Het ontwikkelen van nieuwe, milieuvriendelijke processen en materialen vergt veel onderzoek en brengt allerlei uitdagingen met zich mee. Toen we bijvoorbeeld afval uit recycling zakken gingen gebruiken, rook het in de fabriek naar vuilnis. Dat was geen succes. Inmiddels gebruiken we materiaal van plastic bumpers van auto's: dat is schoon, stabiel en van hoge kwaliteit."

Uwe benadrukt dat het uiteindelijk het doel is om de hele industrie mee te krijgen in het verduurzamen.

"Daarom stellen we onze kennis ook open voor andere bedrijven." Een goed voorbeeld daarvan is de manier waarop Vaude oude autobanden recyclet tot nylon vezels en een manier ontwikkelde om houtvezels te gebruiken voor duurzaam fleece materiaal. "Het zou egoïstisch zijn om zulke

oplossingen voor onszelf te houden. We geloven dat de echte impact pas ontstaat als iedereen meedoet.”

Van autoband tot bikepacking tas

De meeste oude autobanden belanden op een grote afvalstapel of worden verbrand, terwijl het rubber een eindige grondstof is. Vaude bedacht een oplossing, waarbij de banden worden versnipperd en afgebroken. Van de olie die hieruit wordt gewonnen, kan nieuwe polyamide worden geproduceerd. Daar kunnen kleding en tassen van worden gemaakt. Dit materiaal is net zo goed als conventionele polyamide, maar bespaart ongeveer 60 procent CO₂-uitstoot.

Van afval naar kledingstuk; het lijkt onmogelijk. Dat het kan - én goed ook - heeft Vaude al lang bewezen als één van de pioniers in Europa die de techniek veelvuldig toepast in het produceren van outdoor-kleding. De PET-flessen worden gesorteerd op kleur en ontdaan van restmateriaal zoals etiketten. Daarna worden ze tot kleine vlokken versnipperd en grondig gereinigd, om vervolgens omgesmolten te worden tot nieuw garen. Oud PET-materiaal kan gebruikt voor tal van producten, zoals fietskleding, handschoenen en zelfs fietsschoenen.

Bijna niet te recyclen

Recycling in de textielindustrie is nog verre van efficiënt. “Textiel dat wordt opgehaald, bevat zoveel verschillende materialen dat het haast onmogelijk is om precies te achterhalen wat waarvan gemaakt is. Dat maakt echte ‘textiel-naar-textiel’ recycling’ moeilijk.” Om dat te veranderen, ontwikkelde Vaude het RETHINK-project. Daarbij wordt elk product ontworpen met het oog op hergebruik. “We willen af

Vaude-directeur Antje von Dewitz

van gemixte materialen. Onze RETHINK-producten bestaan voor meer dan 95 procent uit polyester. Zo blijft het product volledig recyclebaar. We zijn er nog niet, maar dit wordt de toekomst.”

Vaude laat zien dat duurzaamheid niet ten koste hoeft te gaan van functionaliteit of kwaliteit. “Onze producten zijn net zo goed als die van andere merken, maar het verschil zit in onze groene aanpak. Wie graag buiten sport, zou niet alleen moeten denken aan wat goed is voor het lichaam, maar ook aan wat goed is voor de natuur.” ●

In samenwerking met Vaude

**AFZIEN EN
MOOIS ZIEN**

Onze verslaggever Erwin Reijneveld en fotograaf Erwin Visser maakten kennis met het authentieke en gevarieerde Berguedà in Spaans Catalonië. Waar kleinschaligheid groot is en de historie en keuken rijk. En waar glooiend overgaat in hooggebergte, asfalt in gravel en ontmoetingen in vriendschappen. Want vooral de Catalaan zelf maakt deze streek tot een smakelijke aanrader.

Tekst Erwin Reijneveld Beeld Erwin Visser

‘Hola’ of ‘déu’, kleine Catalaanse woorden met een groot verschil. Passeer je een medefietser met ‘déu’ dan is het die ander duidelijk, deze onbekende ligt op snelheid en zal een onbekende blijven. ‘Hola’ daarentegen geeft de aanzet tot een gesprek. Deze streek is voor ons een grote onbekende. Inzetten die ‘hola’ dus, gretig beantwoord door de trotse Catalaan, die niet meer zal stilvallen. De komende drie dagen maken we kennis met de Berguedà regio in de provincie Barcelona.

De hoogte in

Enthousiast rent een jonge hond door haar tuin op ons af. Ze drukt de natte vacht tegen mijn fietsbroek. Gisteren arriveerden wij hier in de duisternis. Nu die blinddoek af is, knippen we even met de ogen. Waar zijn we eigenlijk? Recht vooruit is het landschap gevuld met heuvels en bescheiden bergen, omdraaien geeft Pyreneeënzicht. Voor onze neus schittert een zeventiende-eeuwse boerderij in de zon. Ik sliep er in de graanschuur, terwijl reis- en naamgenoot Erwin nachtrust vond in de keuken. Desondanks stonden we prinsheerlijk op, omdat dit familiebezit zorgvuldig is omgetoverd tot het kleinschalige sport en wellness hotel La Serra.

Ook wij staan enthousiast klaar om ons in te spannen, om de tuin uit te gaan. Gids Pau leidt ons vandaag de weg door het onbekende. De grootste

trekpleister hier lijkt de afwezigheid van een trekpleister. In overweldigende rust slingeren we zalig door de streek. Waar de wegen puur lijken aangelegd voor boer en fietser. Soms zien we een profshirtje zonder prof erin. Toeval, want veel wielersprofs uit Andorra kiezen juist deze wegen om te trainen.

Het klimaat voor de fietser is hier gunstig. Mooi fietsweer is er een keuze en hangt af van je route. Rond Barcelona kun je het hele jaar fietsen en de streek die wij ontdekken is voor de fietser van maart tot november gastvrij. Met de bergen wordt de kans op neerslag natuurlijk groter, maar ook daar kun je op een mooie winterdag nog naar boven.

Versteende golf

Wij fietsen in de zon en daar kijkt niemand hier van op. Na de vredige aanloop botsen we ineens tegen de steile betonplaten richting Capolat. We zijn immers in Spanje, waar ze graag wegen bouwen op hellingen waar dat niet logisch is. Het zweten wordt beloond met een kolossale rots, die als een versteende golf boven ons hangt. Ook het uitzicht zet een tandje bij, terwijl geritsel steeds frequenter hoorbaar wordt. Mensen met mandjes struinen neergebogen door de bosschages. Het is paddenstoelenpluktijd! Een traditie die hier grenst aan religie. Tot voor kort kon je zelfs zangeres Shakira tegen het lijf lopen, in betere tijden. Met FC Barcelona-ster Piqué vulde zij hier ook een mandje met de delicatessen.

Merckx in regenboogtrui

In Casserres zien we dan toch een shirt met een prof erin. Op een mooie muurschildering prijkt Merckx in de regenboogtrui. Vergezeld van een knap staaltje kunst, waar Eddy met een lijf van moeren en fietsonderdelen op zijn fiets zit (de Kannibaal vrat blijkbaar alles). De regio is ontzettend trots op zijn aandeel in de wielergeschiedenis.

Deze route startte glooiend, maar ondergaat nu een gedaanteverwisseling. We gaan klimmen,

alpenachtig lang klimmen. 21,8 kilometer (6,5 procent gemiddeld) later staan we pas bovenop Rasos de Peguera. Ook het uitzicht is van een hoog niveau. Ons panoramazicht is compleet anders dan vanmorgen in de tuin. Leeg dalen we af naar finishplaats Berga, de smakelijke Catalaanse keuken in. Waar vlees nog sterk is vertegenwoordigd. Al leren we dat chorizo dan weer niet in de paella thuisheert. Het is de pizza Hawaii van hier.

Patum

PA-TUM... PA-TUM! Bombastische drums vullen de straten van Berga. PA-TUM! Reusachtige poppen toren boven de menigte uit. Plots doven alle lichten, het bomvolle plein wordt aan het zicht onttrokken. Even later start een vrolijke melodie en begint hele plein extatisch te bewegen, verlicht door een overweldigende vonkenregen. Alsof het plein in brand staat. Met een aanstekelijke overgave projecteert gids Toni deze uit de middeleeuwen daterende traditie op ons, alsof we er zelf bij zijn.

Pa-tum klinkt het en Patum heet het, naar het geluid van de trommel. Vanmiddag fietsen we een rustig

Voor ons een
oneindig reliëf
van bergkammen,
gerangschikt van
frisgroen, naar
donkergroen en
grijswit

De ‘gezaagde berg’ wijkt compleet af van de omgeving en lijkt regelrecht uit de Dolomieten gestolen

gravelbike vandaag goed besteden met een ronde door het fraaie Cadí-Moixeró natuurreserveaat.

Flitsende zonnebril en rieten mand

Terwijl de kleur groen nog explodeert in het bos zien we hogerop al de eerste verse sneeuw in de Pyreneeën liggen. We hebben al flink wat gravel gezien voordat we iemand tegenkomen. Iemand met een flitsende zonnebril en een grote rieten mand. Alweer die rieten mand. Trots vertelt de man over zijn paddenstoelenpluk van de dag; ‘rovellons’ en ‘cepes’.

Na een leuk praatje duiken we het plezier tegemoet. Voor de liefhebber is onverhard afdalen nog zoveel lekkerder dan het op asfalt al is. Na de losse stenen te hebben opgeschud, blijven we met een grote glimlach bij een rivier staan. Even rustig rondkijken hoe knap het decor in elkaar zit. Net vingen we een glimp op van de hier bekende Pedraforca berg. De rest van de rit blijft deze markante berg, met de toppen rond 2.500 meter, in de wolk verstopt.

Nog even en de noppen raken weer asfalt. Nu nog zien we pure natuur, zover het oog reikt. De kans dat dit de mooiste rit van deze dagen gaat zijn, is groot. Terwijl ik bij Catalonië en gravel meteen dacht aan Girona, blijkt deze streek een serieus alternatief te zijn. Want er is flink meer te graven dan we vandaag doen.

Sociale leerschool

Dampend staan de verse rovellon en cepe paddenstoelen voor ons. Erwin en ik zitten niet alleen aan tafel. Ons reisgezelschap is de afgelopen dagen aangegroeid tot zeven, van fietsgidsen tot chauffeur en ambassadeurs van de regio. Stomtoevallig trof ik een oude bekende op straat, ook hij is aan tafel gaan zitten en dineert met ons mee. De Catalaanse keuken en gezelligheid verenigen zich tot een heerlijke avond in dit kleine restaurant. Wanneer mijn bekende vertrekt, vraag ik het gezelschap hoe ze tegen het aanschuiven van deze ongenode gast aankijken. Ze begrijpen mijn vraag niet.

Download
de routes via
[fietssport.nl/
bergueda](https://fietssport.nl/bergueda)

stadje in, dat een week per jaar wordt ingenomen door deze absurde, maar geweldige, (UNESCO) folklore. En de rest van het jaar is er dit museum én Toni.

Symbiose

Onder een blauwe lucht rollen nopjes over het asfalt. Iets aan dat geluid klopt er niet. Maar vlak na het uitrijden van startplaats Bagà volgt toch de symbiose, wanneer diezelfde nopjes gravel beginnen te verstouwen. Nu klinkt het als muziek in de oren. Wel is het meteen flink klimmen, dus ook het geluid van gehijg mengt zich. We gaan de wissel naar een

Een vriend van de één is een vriend van iedereen en dus welkom aan tafel. Bij het verlaten van het restaurant geeft de eigenaar een restauranttip voor morgen, ook dat schijnt gebruikelijk te zijn hier. Het is op sociaal vlak een leerzame avond voor de Nederlanders.

Castell de Cardona

Machtig torent het kasteel van Cardona boven de ochtenddauw uit. Toen de zon gisteravond stijlvol verdween, werden we rondgeleid door dit imposante bouwwerk uit de middeleeuwen. Een regelrechte aanrader als je hier bent. Ooit gebouwd om het onuitputtelijke zout te beschermen dat zich hier in een unieke zoutberg bevindt. Terwijl we klimmen zoomen we langzaam uit op het contrasterende wit in het landschap. De zoute brenger van rijkdom trekt inmiddels geen vijandige legers meer aan. Wel ongevaarlijke fietsers. Niet omdat ze de berg aanzien voor onbeperkte elektrolyten maar omdat het zo verdomd lekker fietsen is hier, zo blijkt. Goede wegen, vriendelijke beklimmingen en gelukzalige afdalingen. Ik daagde gids Pau uit een beetje gas te geven vandaag. En dat zal ik weten. Het parcours rond Cardona toont zich als een racebaan waarop ik dankbaar de slipstream pak achter de goedgetrainde triatleet.

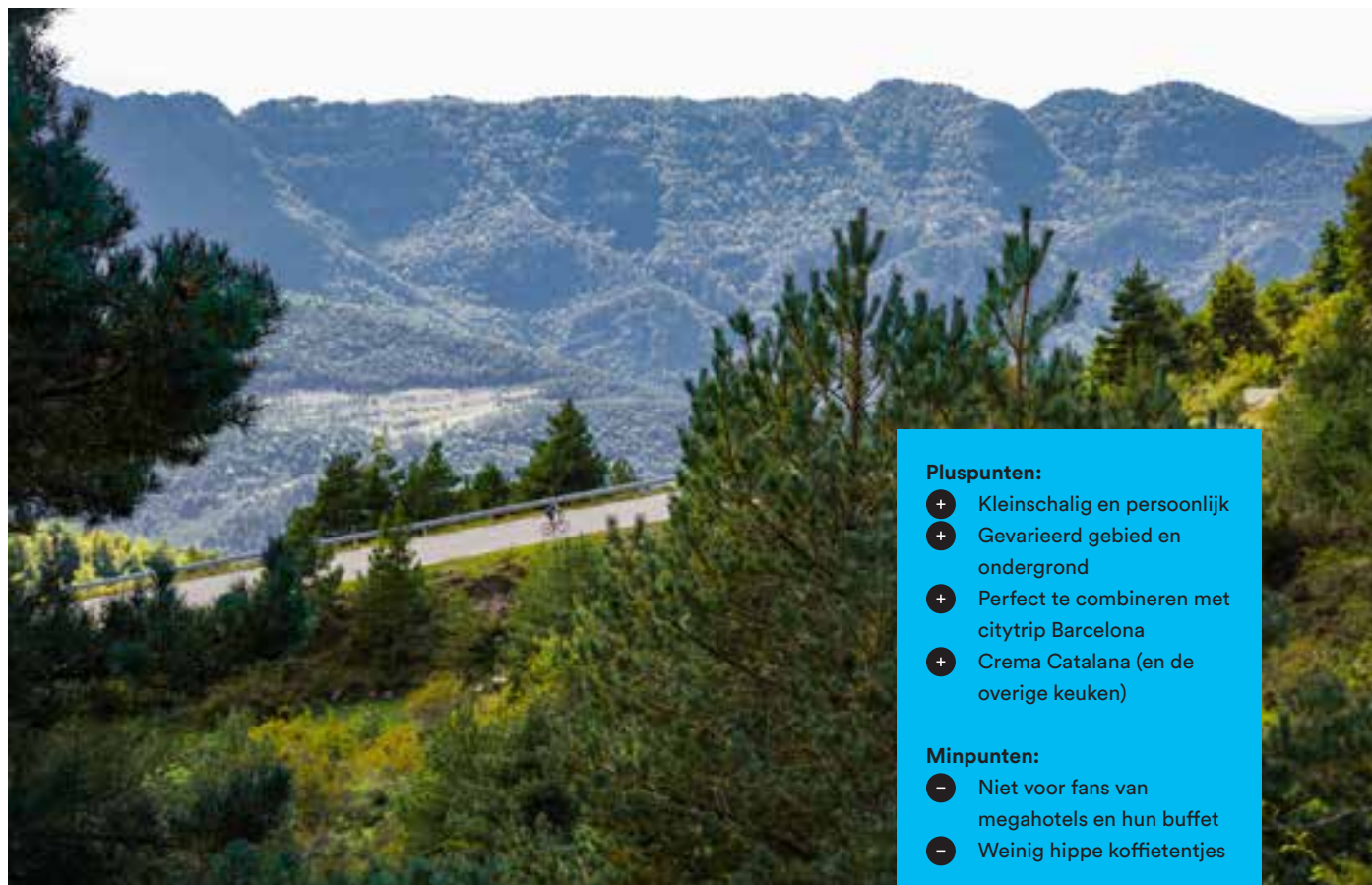
Gezaagde berg

We slommen op snelheid over de bergrug naar beneden. Voor ons een oneindig reliëf van bergkammen. Gerangschikt van frisgroen, naar donkergroen en grijswit wanneer het oog ze nauwelijks nog van de lucht

kan onderscheiden. In het midden van dit palet prijkt het onmiskenbare Montserrat. De 'gezaagde berg' wijkt compleet af van de omgeving en lijkt regelrecht uit de Dolomieten gestolen. Het genieten is mateloos. Afzien en moois zien, dit is waarom je op fietsvakantie gaat!

Met volle benen en lege bidons komt het kasteel weer in zicht. Morgen zal het hier een stuk drukker zijn, wanneer het ludieke én prestigieuze fietsfeest 'Tour de Lord' hier de finale beleeft. Op volgepakte flanken zal men de renners in een afvalrace de citadel op schreeuwen. De sport leeft hier in het fietsgekke Catalonië. •

Pluspunten:

- + Kleinschalig en persoonlijk
- + Gevarieerd gebied en ondergrond
- + Perfect te combineren met citytrip Barcelona
- + Crema Catalana (en de overige keuken)

Minpunten:

- Niet voor fans van megahotels en hun buffet
- Weinig hippe koffietentjes

Niet langer een leek

Dat ik het voor elkaar heb gekregen
'duizenden mensen in hun huizen op te
sluiten', neem ik op de koop toe

Oud-prof wielrenner Bram Tankink organiseert toertochten als de Grenspalenklassieker en verkent de mooiste paden op de gravelbike.

@bramtankink

'Fantastisch, prachtig parcours.' 'Echt een mooi parcours.' Complimenten vlogen me om de oren rondom het WK Gravel in oktober, waarvan ik de routebouwer was. Het was ongetwijfeld mijn overwinning van het weekend, want mijn eigen race liep al snel in de soep. Na twaalf kilometer stapte ik gefrustreerd af. Eerst een leegloper en nadat ik had bijgepompt, stond mijn band twee kilometer verder helemaal plat. Ik vond geen gaatje, dus ging ervanuit dat het gat dat ik had geraakt, mijn velg had kapotgemaakt. Ik was net mijn dochters voorbijgereden, die waren komen kijken, en liep boos en gedesillusioneerd hun kant op.

Dan maar naar huis fietsen, maar met een lekke band werd dat lastig. Dus nog maar een keer oppompen en de berg afrollen om zover mogelijk te komen. Maar onderaan de berg was de band nog steeds hard. Door naar huis dan maar, en de band bleef hard. Hoe langer hij hard bleef, hoe bozer ik werd. Op mezelf. Wat een amateur! Waarom had ik de band niet nog een keer opgepompt? Alsof ik een leek was die nog nooit een lekke band gehad had. Mijn lieve dochters hoorden mij aan en zeiden dat de beste dit kon overkomen. Op de tv zag ik Frits Biesterbos tweede worden. De meesten hadden nog nooit van hem gehoord. Van een gravel-leek werd hij ineens een legende.

Niet lang na het weekend kreeg ik een mail van iemand met wie ik een afspraak had. "Ik heb je naam gegoogeld, maar je Wikipedia-pagina is niet bepaald vriendelijk over je." Deze, inmiddels verwijderde, tekst vond de schrijver. "In 2025 plande hij de route voor het WK gravel in Limburg. Onder de noemer: 'Ik zoek graag de randjes van het belachelijke op', plande hij een route van 180 kilometer door Zuid-Limburg waarbij hij grote overlast wist te veroorzaken door duizenden inwoners een weekend lang tot huisarrest te veroordelen. Zo zijn enkele dorpen compleet van de wereld afgesloten en moesten vele anderen grote omwegen afleggen tussen huis en werk."

De mail kreeg ik net voordat we terugkwamen van een paar dagen Ibiza. Op het vliegveld van Charleroi zag ik een jongen met een fietstas. Toen ik dichterbij kwam, herkende ik WK Gravel-winnaar Florian Vermeersch. Ik feliciteerde hem met zijn winst, waarop hij zei. "Dank je, en bedankt voor het prachtige parcours! Het was fantastisch." Hij kon niet anders zeggen natuurlijk, maar dat een wereldkampioen en nieuwe gravellegende mij feliciteert met het parcours vond ik toch wel bijzonder. Mijn ego is gestreeld en als parcoursbouwer ben ik niet langer een leek, besluit ik. Dat ik het voor elkaar heb gekregen 'duizenden mensen in hun huizen op te sluiten', neem ik op de koop toe. •

fie+s sport

Kalender

december 2025

t/m maart 2026

De meest complete NTFU-kalender met toertochten en evenementen voor racefiets, mountainbike en gravelbike.

Fiets de mooiste toertochten

Of je nou rustig met je vrienden hoogtemeters wilt maken in Limburg of wilt genieten van een prachtige rit door de polder. Van de Friese dijken bedwingen tot uitkijken naar dat welverdiende biertje. En van rustig peddelen en bijkletsen tussen de molens tot in een gecontroleerde groep met strak tempo naar de tussenstop knallen.

Nederland barst van de prachtige toertochten. En bij Fietssport beschikken we over het grootste aanbod toertochten van heel Nederland; voor iedereen zit er wat tussen! Allemaal met passie georganiseerd door fietsers zoals jij en ik. Van lokale tochten met honderd deelnemers tot het grote Limburgs Mooiste.

Ontdek meer op onze online kalender

Op deze kalender vind je alle toertochten die de aankomende maanden plaatsvinden. Wil je alle toertochten zien die dit jaar plaatsvinden? Bekijk dan de online kalender op [Fietssport.nl](https://fietssport.nl) of download onze app. Daarin kun je eenvoudig zoeken en filteren zodat je de perfecte tocht vindt. Ook vind je meer informatie, sfeerimpressies en reviews van andere deelnemers over de tocht én kun je jezelf online inschrijven. Handig!

[FIETSSPORT.NL/TOERTOCHTEN](https://fietssport.nl/toertochten)

Veel voordeel als lid

- + Sneller inschrijven met Scan + Go
- + Tot € 3 euro korting op je inschrijving
- + Speciale voorinschrijvingen voor populaire toertochten
- + Met een zeker gevoel op pad met onze fietsverzekering

Kwaliteitskeurmerk

Iedere toertocht op onze Fietssport kalender is NTFU Erkend. Dat betekent dat alle basiseisen voor een goed georganiseerde tocht zijn afgetikt. Word je extra in de watten gelegd met snelle inschrijving, gratis bevoorrading of een bewaakte fietsenstalling? Dan komt de tocht in aanmerking voor het vinkje 'Extra Goed Geregeld'. Meer informatie over dit keurmerk lees je op [FIETSSPORT.NL/KWALITEIT](https://fietssport.nl/kwaliteit).

Legenda

- Racefietsochten
- Mountainbiketochten
- Gravelbiketochten

 Tocht is Extra Goed Geregeld.

za 13 decBRM 200 Amsterdam: Rondon Utrecht
Randonneurs Nederland
200 km

Amsterdam

zo 1 mrtFletszegening
TWC De Kachelders
40 • 65 km

Heeswijk-Dinther

za 14 mrtHesseler Voorjaarstocht
De Hesseler Fietzers
99 • 120 km

Oosterhesselen

di 30 decBRM 200 Boekelo: Tecklenburg
Randonneurs Nederland
200 km

Enschede

zo 1 mrtMTB Ameland Toertocht
4Ameland
35 • 65 • 90 • 95 km

Buren

za 14 mrtVoorjaarstocht
RTC Express
40 • 60 • 80 km

Amsterdam

za 10 janNieuwjaarstocht
Central Events BV
60 • 90 km

Amerongen

zo 1 mrtOpeningstocht
TFC Weesp
35 • 45 • 70 km

Weesp

zo 15 mrtLentetocht Vorden-Posbank
Achtkastelenrijders
80 • 110 km

Vorden

zo 11 janWinterfiets Elfstedentocht
Stichting Friesland Beweegt
90 • 140 • 160 • 200 km

Leeuwarden

za 7 mrtKrokustocht
WTC Roden
60 • 90 km

Roden

zo 25 janHelden van Hemelrijk
TWC Volkel
25 km

Volkel

za 7 mrtParc Sandur Koude Spierentocht
FTC Emmen
55 • 103 km

Emmen

zo 25 janWintereditie Hollands Venetië Tocht - Weg
RTV Steenwijk
75 • 120 km

Steenwijk

zo 8 mrtOntwakingstocht
Driebergse Tour Club
60 • 75 • 100 • 130 km

Driebergen

za 28 febDe Zuid-Veluwetocht van 't Versnellertje
't Versnellertje
100 km

Dodewaard

za 14 mrtDuinentocht
TV Zoetermeer '77
60 • 100 km

Zoetermeer

WINTER 11 STEDEN FIETS TOCHT

11 januari 2026

www.frieslandbeweegt.frl

Schrijf je
NÚ in!

19e
editie

JOOP ZOETEMELK CLASSIC ZATERDAG 21 MAART 2026

DE ENIGE ECHTE VOORJAARSKLASSEKER DOOR HET GROENE HART GEORGANISEERD DOOR LRTV SWIFT, LEIDEN

Alleen voorinschrijving via swift-joopzoetemelkclassic.nl

Limiet van aantal deelnemers is 5500.

Start en finish

LRTV Swift, Park de Bult,
Willem van der Madeweg 1, Leiden.

Afstanden

150 km | 100 | 75 | 50

Uitgepijlde route met verzorging onderweg.

Starttijden

150 km: vanaf 7:30 uur

100 km: vanaf 8:30 uur

75 km: vanaf 9:00 uur

50 km: vanaf 9:30 uur

contact@swift-joopzoetemelkclassic.nl

De Joop Zoetemelk Classic is mede mogelijk gemaakt door:

Beter in jouw buurt

MEER DAN HARD FIETSEN

Voor Toyota gaat u naar
Van Haasteren

Foto: Koen Verheijden

Volg de Joop Zoetemelk Classic

Racefiets

GERARD VIANEN CLASSIC

Wielertoertocht ter ere van onze sportheld Gerard Vianen met spectaculaire routes dwars door het Groene Hart

Donderdag 14 mei 2026

(Hemelvaartsdag) 9e Editie

Afstanden: 35 km, 60 km en 100 km

Start: tussen 09.00 uur en 11.00 uur

Meer informatie:

www.gerardvianenclassic.nl

Start/finish: Sportweg in Kockengen

Overige info: Scan & Go, fietsbewaking, uitgepijlde routes, ruime parkeergelegenheid, omkleden en douchen mogelijk.

Organisatie: Laatste bus naar Kockengen

22e Jean Nelissen Classic

De uitdagende fietsklassieker in Luxemburg

ZATERDAG 6 JUNI 2026

Over autoluwe wegen, met mooie beklimmingen en prachtige vergezichten. Met keuze uit 8 verschillende afstanden is er voor iedereen een passende uitdaging.

220-180-165-145-135-125-90-70 km

Info en inschrijven:
jeannelissenclassic.nl

Organisatie: Driebergse Tourclub - DTCnet.nl

Hartstichting

klimop

THE RIDE OF YOUR LIFE

Hartpatiënt?

Vind samen met lotgenoten jouw weg omhoog op de wielrenfiets!

- SPORTMEDISCH ONDERZOEK
- PERSOONLIJK TRAININGSPLAN & GEZAMENLIJKE RITTEN
- MET MARCEL KITTEL, TOM VEELERS & BRAM TANKINK
- 5-DAAGSE EINDCLINIC IN DE ALPEN
- 24/7 ONDERSTEUNING, INCLUSIEF VOEDING EN TENUE

www.klimop.nu

Hobbywielrenner Marcel Hesselink, dan 51, krijgt op een dag een hartinfarct. Een stent redt zijn leven. Marcel grijpt de kans aan om bewust en gezond te leven. Hij pakt zijn fiets weer op, voelt de energie terugstromen en geniet van het rijden in de bergen; een oerkreet op de top markeert zijn herwonnen vrijheid.

Uit dat enthousiasme ontstaat Stichting Klimop. Voor en door hartpatiënten. Al vier jaar begeleiden we hartpatiënten uit heel Nederland in een volledig traject: van sportmedisch onderzoek en persoonlijke trainingsschema's tot gezamenlijke ritten in het hooggebergte van de Franse Alpen.

Deelnemers ervaren hoe het is om hun grenzen

op een veilige manier te verleggen, vertrouwen terug te winnen en tegelijk plezier te maken met lotgenoten. Het doel is het bereiken van een leefstijlverandering, wat in de praktijk neerkomt op fietsen, lachen, verhalen delen, nieuwe vriendschappen maken en samen genieten.

Met steun van oud-profs Marcel Kittel, Tom Veelers en Bram Tankink bieden we een uniek traject vol energie, motivatie en positiviteit. De reacties van eerdere deelnemers zijn zonder uitzondering lovend.

In april 2026 starten we weer met een nieuw traject. Mensen kunnen vrijblijvend een gesprek inplannen om eens kennis te maken.

Meer info? www.klimop.nu of scan:

za 13 dec Oudejaarsocht MTB tocht TC Voorthuizen 30 • 45 • 60 km	Stroe	vr 26 dec ATB Kersttocht TWC Ons Verzet 30 • 40 km	Schaijk	zo 4 jan Beemd en bergtoer MTB Holten Wielervereniging Holten 30 • 45 • 55 • 65 km	Markelo
za 13 dec Veluwe Winter Competitie Apeldoorn Mountainbikeclub Bar End 4 km	Apeldoorn	vr 26 dec Clubke van Nix Social Ride Clubke van Nix 35 • 50 km	Valkenswaard	zo 4 jan Goed Begintocht MTB Maasland Cycling 35 • 50 km	Escharen
za 13 dec Méél by Night TWC De Vélo 37 km	Meijel	vr 26 dec Kerst MTB-Tocht Leudal Wielerevenementen Leudal 30 • 45 km	Neer	zo 4 jan Nieuwjaarstocht TSC Aan de Wielen 30 • 45 km	Aarle-Rixtel
zo 14 dec Méél by Day TWC De Vélo 35 • 55 km	Meijel	za 27 dec HAWE Tweewielers 3e Kerstdag MTB Toertocht Toerclub HWV Hardenberg 45 • 70 km	Rheez	za 10 jan GP Groot Egmond-Pier-Egmond Stichting Le Champion 38 km	Alkmaar
zo 14 dec 27ste Hubo Rondje Doetinchem Ren- en Toervereniging "De Zwaluwen" 45 • 55 km	Doetinchem	za 27 dec Meint Beukema Classic TFC Surhúster Fyts Ploechje 35 • 60 km	Surhuizum	zo 11 jan Skoda-Wils Nieuwjaarstocht TWC Valkenswaard 30 • 40 • 50 km	Valkenswaard
zo 14 dec HRTC DOK - MTB Napoleontocht HRTC DOK 23 • 37 • 50 km	Den Helder	za 27 dec Wageningse Wintertocht TC Wageningen '79 40 • 70 km	Wageningen	zo 11 jan Veldtoertocht Asten TWC Asten 35 • 45 • 55 km	Asten
zo 14 dec Op en um 'n Bólt MTB Tocht WV Lonneker 35 • 50 km	Lonneker	zo 28 dec Veldtoertocht R.T.C. de Smid RTC De Smid 28 • 50 km	Sprundel	zo 11 jan Verge MTB TwickelToer DFC 'De Twickel Trappers' 37 • 50 • 70 km	Delden
zo 14 dec TOS Winter Veldtoertocht - MTB TC Oploo-St. Anthonis 35 • 50 km	St. Anthonis	zo 28 dec ZorgSaam Carbidtocht FTC CC '75 30 • 50 km	Hellendoorn	za 17 jan B+B Veldtoertocht WTC Staphorst-Rouveen 35 • 60 km	Staphorst
zo 14 dec TOS Winter Veldtoertocht - MTB + Gravel TC Oploo-St. Anthonis 35 • 50 • 55 • 85 km	St. Anthonis	ma 29 dec Drenthe 200 Enforce Sport Events 100 • 200 km	Roden	za 17 jan Dijk Tot Dijk HRTC DOK 40 km	Huisduinen
zo 14 dec Zwoegers ATB-tocht TWC de Zwoegers 37 • 49 • 66 km	Budel	di 30 dec CityLido Klassieker MTB-tocht RTC Groenlo 35 • 55 km	Groenlo	zo 18 jan Droadaegeltocht WV Lonneker 35 • 50 km	Lonneker
za 20 dec Hattens Mooiste Toerclub Hattem 30 • 45 km	Hattem	di 30 dec Eindejaarsocht Het Scherpe Woud 20 • 30 • 50 km	Scherpenzeel	zo 18 jan MTB Beachrace Scheveningen Stichting Endurance Sports 45 km	's-Gravenhage
za 20 dec OWsome-bikers midwinter Jägermeistertocht OWsome bikers wielervereniging IJsselland 35 • 55 km	Olst	wo 31 dec 34e Heicom Oudejaarsveldtoertocht Cyclo 78 Wezep 30 • 50 km	Hatterbroek	zo 18 jan Toffe wintertocht, powered by SVDO Tourbuffels SVDO Tourbuffels 30 • 50 km	Hellendoorn
zo 21 dec ATB kersttoertocht Markelo Stg. Wielersport Markelo 35 • 50 km	Markelo	wo 31 dec ATB tocht memorial Jo Boerekamp T.S.C. Solo 25 • 45 km	Someren	zo 18 jan Veldtoertocht 'Hel van Rhenoy' Stichting Wielerronde Rhenoy 5 • 30 • 40 • 49 km	Rhenoy
zo 21 dec ATB-tocht de Wekkers - Deurne TWC "De Wekkers" 25 • 45 • 65 km	Deurne	za 3 jan Bike Basement MTB Tocht Tourclub Rijssen 30 • 50 km	Rijssen	zo 25 jan 27e ATB toertocht Uden Toer en Trimvereniging Uden 21 • 33 • 42 • 55 km	Uden
zo 21 dec Witrijt Midwintertocht TWC De Contente 35 • 55 km	Eersel	za 3 jan Boverhoff Veldtoertocht TC Heerde Toerclub Heerde 30 • 50 km	Heerde	za 31 jan Hondsrug MTB Tocht Wieler Vereniging Borger 25 • 50 km	Borger

zo 1 feb Bike-Totaal Winterswijk MTB Tocht FTC Wenters 35 • 55 • 60 • 80 km	Winterswijk	za 14 feb Kootwijks Mooiste MTB tocht TC Voorthuizen 40 • 55 km	Stroe	za 7 mrt Ermelose MTB Wintertocht Veluwe Wieler Vereniging 30 • 45 • 60 km	Ermelo
za 7 feb Jistrumer Coulissentocht TFK Bergum 30 • 45 km	Jistrum	zo 22 feb De Boombouw Wintermarathon Cycling Lemelerveld 55 • 75 • 105 km	Lemelerveld	zo 8 mrt Veldtoertocht Pedaleur R. en TC. 'de Pedaleur' 35 • 55 km	Oost West en Middelbeers
zo 8 feb Eshuis Accountants Holterberg ATB Tocht FTC CC '75 20 • 35 • 55 km	Nijverdal	zo 22 feb PLUS-Veldtoertocht TWC De Grensrijders 35 • 50 • 65 km	Luyksgestel	zo 15 mrt Bosduvels MTB-Ride BZET de BOSDUVELS 35 • 45 • 55 • 70 km	Lieshout
zo 8 feb Winter MTB Toertocht Bikefun Liessel Stichting Bikefun Liessel 30 • 45 • 60 km	Liessel	vr 27 feb Nightride 't Muurtje Fietsgroep 't Muurtje 22 • 35 km	Aalten		

za 13 dec Oudejaartocht Gravel tocht TC Voorthuizen 70 • 90 km	Stroe	di 30 dec De Bernhisse graveltocht TWC De Voorsprong 45 • 65 • 85 • 105 km	Heesch	zo 25 jan Wintereditie Hollands Venetië Tocht - Gravelride RTV Steenwijk 25 • 75 km	Steenwijk
zo 14 dec Graveltocht RTV De Zwaluwen Ren- en Toervereniging "De Zwaluwen" 60 • 80 km	Doetinchem	di 30 dec Gravel tocht memorial Jo Boerekamp T.S.C. Solo 65 km	Someren	za 14 feb Kootwijks Mooiste Graveltocht TC Voorthuizen 68 • 80 • 90 km	Stroe
zo 14 dec TOS Winter Graveltocht TC Oploo-St. Anthonis 55 • 85 km	St. Anthonis	za 3 jan Bike Basement Graveltocht Tourclub Rijssen 50 • 70 km	Rijssen	zo 22 feb Gooische Strade Bianche XIV Tempo Soest 60 • 90 km	Soest
zo 14 dec Zwoegers Graveltocht TWC de Zwoegers 60 • 72 km	Budel	zo 4 jan Beemd en bergtoer Gravel Holten Wielervereniging Holten 60 • 90 km	Markelo	za 7 mrt Ermelose Gravel Tocht Veluwe Wieler Vereniging 60 • 100 km	Ermelo
zo 21 dec Gravel kersttoertocht Markelo Stg. Wielersport Markelo 70 km	Markelo	zo 4 jan Goed Begintoertocht Gravelride Maasland Cycling 66 • 92 km	Escharen	za 7 mrt Gravelbiketocht De Twa Marren TFK Bergum 35 • 55 km	Burgum
zo 21 dec Gravel-tocht de Wekkers - Deurne TWC "De Wekkers" 76 km	Deurne	zo 4 jan Nieuwjaarstocht TSC Aan de Wielen 60 km	Aarle-Rixtel	zo 8 mrt Strade Bianche Noord-Holland Hoornse Ren-en toerclub 105 km	Hoorn Nh
vr 26 dec Gravel kersttocht TWC Ons Verzet 60 km	Schaijk	za 10 jan Nieuwjaarstocht Central Events BV 70 km	Amerongen	do 13 mrt Teest RTV Steenwijk 30 km	Steenwijk
za 27 dec Derry X-mas BEE-visible promotions 40 • 58 • 75 km	Nijkerk	zo 11 jan Verge Gravel TwickelToer DFC 'De Twickel Trappers' 70 • 100 km	Delden	zo 15 mrt Bosduvels Gravel-Ride BZET de BOSDUVELS 65 • 90 km	Lieshout
di 30 dec CityLido Klassieker Graveltocht RTC Groenlo 50 • 70 km	Groenlo	zo 25 jan Graveltocht Uden Toer en Trimvereniging Uden 60 • 80 km	Uden		

CYCLING ERGONOMICS

100% CASHBACK OP JE ZADELMETING OP **SQLAB.NL***

BIJ AANSCHAF VAN EEN SQLAB ZADEL

RAIN JACKET GUIDE

Op pad in onvoorspelbaar winterweer?
Of aan de start op een regenachtige koersdag?
Met onze Regenjasgids vind je moeiteloos de jas
die past bij de omstandigheden van je volgende rit.

Scan QR-code
voor regenjasgids

BIORACER